І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 204. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЛИСТОПАДА 1972 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, NOVEMBER 3, 1972 No. 204. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Четвер, 2-го листопада 1972 року

У ВИСЛІДІ ЗАЛІЗНИЧНОЇ КАТАСТРОФИ в Чикаґо загинули 44 особи, а поранених було 320, з них багато ще перебувають у шпиталях, деякі на критичній листі. Обидва президентські кандидати, през. Р. Ніксон і сен. Дж. МекҐоверн, відмовилися від запланованих у Чикаґо передвиборчих виступів та висловили співчуття родинам загиблих.

ГРУПА КИТАЙСЬКИХ ЛІКАРІВ закінчила відвідини ЗСА й відлетіла до Канади, де вони познайомляться з обладнанням канадійських шпиталів, ляборатррій, клінік тощо. Китайські лікарі, перебуваючи в ЗСА, ознайомилися з багатьма медичними закладами. Вони всюди підкреслювали, що такі хвороби, як рак та хвороби серця, є „ворогами число один в Китаї". З Канади вони повернуться до Пекіну.

СНІГОВІЯ ТА ПОГАНА ВИДИМІСТЬ змусили припинити розшуки малого літака на Алясці, яким летів провідник демократичної більшости в Палаті Репрезентантів конґресмен Гейл Боґґс та ще троє осіб. Літак пропав ще 15 жовтня, є дуже мало надій знайти когось із пропалих живими. Розшуки будуть відновлені, як тільки покращає стан погоди.

АМБАСАДОРИ 4-ОХ ВЕЛИКОДЕРЖАВ У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ПЕРЕВЕЛИ в Західньому Берліні в минулий вівторок вже 5-ту з черги нараду, щоб виготовити спільну декларацію про права й обов'язки великодержав у Німеччині й Берліні, коли однаково Західня, як Східня Німеччини будуть допущені до членства в Об'єднаних Націях.

У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ БЕЗГЛУЗДИЙ ТЕРОР ШАЛІЄ далі. В одному дні 31 жовтня згинули дві малі дівчинки, які бавилися на вулиці у Белфасті, коли сильна бомба розірвала недалеке — вкрадене — авто. Молодий британський вояк згинув поцілений кулею снайпера, — невідомий терорист застрілив теж 17-тирічного юнака, католика, коли він працював на газоліновій стації.

У ФРАНЦІЇ ПІДВИЩЕНО мінімум заробіткової платні на 5.8 центів за годину праці. За тією підвишкою коло 700.000 робітників діставатимуть пересічно по 177 долярів місячного заробітку.

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ ПОГОДИЛИСЯ асиґнувати 1,800.000 дол. на допомогу 5-ом добровільним допомоговим організаціям в ЗСА, які зголосилися для перевозу до Америки й перебрання відповідальности за їх влаштування тут — круглo одної тисячі бездержавних осіб азійського роду з африканської Уґанди. Уґандський президент Іді Амін поставив ультимативний термін 8 листопада ц. р. для виїзду з тієї країни круглo 5.000 бездержавних азійців і 27.000 азійців, які формально є британськими громадянами.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ВІЛЛІ БРАНДТ ЗАЯВИВ у парляменті, що хоча він розуміє ізраїльські настрої, які спонукали уряд Ізраїлю до зголошення офіційного протесту проти звільнення трьох арабських терористів в заміну за звільнення 13-ох подорожних і сімох членів залоги із схопленого арабськими терористами літака, проте „Німеччина не знаходиться у стані війни" з арабами і мусить керуватися власними інтересами. Уряд Західньої Німеччини зажадав від Лівії повернення до Німеччини тих трьох звільнених з німецької в'язниці арабів, але в Лівії вітали тих звільнених терористів, як героїв, і тому напевне уряд Лівії відкине німецьку вимогу.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ

УНСОЮЗ ПРИДБАВ У ЖОВТНІ 448 НОВИХ ЧЛЕНІВ

В членській кампанії, яка щорічно віднотовує значне скріплення зусиль організаторів та секретарів Відділів під кінець року, придбав УНСоюз впродовж місяця жовтня 448 нових членів. Разом із здобутками дев'яти попередніх місяців, прибуло в 1972 році за десять місяців 3.254 нових членів.

Серед організаторів і секретарів визначились у жовтні своїми осягами в приєднуванні нових членів: Іван Одежинський, постійний організатор з Філядельфії, який відновив свою активність у цьому місяці — 18 нових членів, Богдан Дейчаківський, постійний організатор з Лорейну — 16, Михайло Кігічак, секретар 240-го Відділу в Клівленді — 10, інж. Мирослав Кальба, головний радний, який відбув орг. поїздку на захід — 10, проф. Олександер Бережницький, постійний організатор з Боффало — 9, Богдан Ковч, секретар 328-го Відділу в Клівленді — 9, Лев Вовк, провінційний організатор зі Саскачевану — 8, Володимир Зацерковний, секретар 439-го Відділу в Судбурах — 8; по 7 нових членів здобули: Володимир Сиваник — секретар 43-го Відділу в Гілсайд, Н. Дж., Володимир Гавриляк — секретар 316-го Відділу в Рочестері, Н. Й., Микола Велич — секретар 317-го Відділу в Сиракюзах, Н. Й., Богдан Зорич — секретар 432-го Відділу в Торонті, Онт.; по 6 нових членів здобули: Михайло Фединишин — секретар 155-го Відділу в Перт Амбою, Н. Дж., д-р Атанас Слюсарчук — секретар 174-го Відділу в Детройті, Міш., Василь Шаран — секретар 407-го Відділу в Торонті, Онт., Михайло Малинівський — секретар 437-го Відділу в Рочестері, Н. Й.; по 5 нових членів приєднали: Анна Гарас — головна радна і секретарка 47-го Відділу в Бетлегемі, Па., інж. Юрій Левицький—секретар новозаснованого Пластового Відділу ч. 66 в Рочестері, Н. Й., Іван Петрунцьо — секретар 78-го Відділу в Майнерсвіл, Па., д-р Олександер Саноцький — секретар 158-го Відділу в Брукліні, Н. Й., Володимир Козак — секретар 213-го Відділу в Байоні, Н. Дж., Перль Челяк — секретарка 286-го Відділу в Джерзі Сиїі, Н. Дж., Михайлина Іванюк — секретарка 290-го Відділу в Киртіс Бей, Мд., Михайло Хемій — організатор 387-го Відділу у Вілліментик, Конн., Богдан Пиц — секретар 458-го Відділу в Гамільтоні, Онт.; по 4 члени приєднали: Микола Хоманчук — секретар 5-го Відділу в Асторії, Н. Й., Михайло Отрок — секретар 14-го Відділу в Нюарку, Н. Дж., Василь Добчанський — секретар 54-го Відділу в Ню Гейвен, Конн., Михаїл Семків — секретар 379-го Відділу в Чикаґо, Ілл., Василь Олійник — секретар 387-го Відділу у Вілліментик, Конн., та Василь Остапяк — секретар 478-го Відділу в Східньому Торонті, Онт.

ВІСТА розгортає нову програму допомоги старшим громадянам етнічного походження

Губернатор Огілві та перші добровільці ВІСТА, які служитимуть українській громаді в Чикаґо. На фото стоять (зліва): дир. Роман Мицик, губернатор Ричард Б. Огілві, мгр. Юрій Дагишин, пані Глен Енн Іха з губернаторського Бюра людських ресурсів та директор АКЦІЇ Джов Блеґфорд.

Чикаґо. — Мирон Куропась, діючий реґіональний директор АКЦІЇ, повідомив про приділення чотирьох добровільців ВІСТА (Волунтірс Ін Сервіс Ту Америка) до різних етнічних громад в Чикаґо в рямках спеціяльної програми, яку називають „Проєктом старших етнічних громадян" та яку розвинула АКЦІЯ у співпраці зі стейтовим Бюром людських ресурсів з метою допомоги старшим громадянам різних етнічних груп. Губернатор Іллиной, Ричард Б. Огілві, засудив практику призначування старших громадян „на склад зайвих, непродуктивних людей" та заявив, що „тепер ми починаємо в Іллиной нову програму, яка дасть почуття приналежности тим людям, що її часто відмежовується від творчої спільноти". Започатковуючи нову програму, призначено осіб з італійської, литовської, польської й української етнічних груп, щоб вони служили своїм громадам. Це звичайно, двомовні добровільні ВІСТА, які будуть опікуватись старшими громадянами з-поміж своїх груп, мавши на увазі, що деякі з цих громадян не можуть добре порозуміватись англійською мовою. Більшим завданням цих добровільців буде інформувати тих старших громадян про численні права й добродійства, які їм прислуговують та допомагати їм, щоб вони з них користали. Нагляд над активністю цих перших добровільців ВІСТА для допомоги сваршим громадянам з-поміж етнічних груп матиме пані Глен Енн Іха з губернаторського Бюра людських ресурсів.

Канадійський прем'єр Трудо відкладає рішення щодо долі уряду

Оттава. — Канадійський прем'єр П'єр Еліот Трудо, який у понеділкових виборах до парляменту втратив 39 мандатів із свого попереднього стану посідання у парляменті і розпоряджає тепер тільки 108 мандатами Ліберальної партії проти 109 мандатів Консервативної партії, заявив, що він ще не знає, як повестись і проголосить своє рішення після нарад із своїм урядом. Тому, що за канадійською конституцією Трудо має право урядувати до скликання парляменту, що станеться в січні 1973, і тому теж, що зимою в Канаді ніколи виборів не переводять, то не є виключене, що він урядуватиме ще кілька місяців. Однак у новому парляменті він ледви зможе скласти коаліційний уряд з участю Нової Демократичної партії, яка має 30 мандатів, та по всій вірогідності отримає вотум недовір'я. Покищо він злегковажив заклик лідера Консервативної партії Роберта Стенлі Й зрезиґнувати, бо — мовляв — нарід відмовив йому довір'я, але не виключено, що він таки зречеться.

Комуністи погрожують продовжуванням війни у В'єтнамі

Сайґон. — Північний В'єтнам у своїй пресі і радіопересиланнях продовжує кампанію проти Америки, яка ніби всупереч попередній згоді не захотіла підписати договору про воєнне перемир'я і замирення у В'єтнамі, та погрожує, що відступлення Америки від договорення в цих справах доведе до продовжування війни. Також у Південному В'єтнамі однаково його президент Нґуєн Ван Тієв, як і найвидатніший його опонент з військових кіл, колишній голова Південного В'єтнаму Дуонґ Ван Мінь далі опрокидують складений Генрі Кіссінджером і представниками Північного В'єтнаму проєкт договору, як ніби „капітуляційний" супроти комуністів. Названий в'єтнамський генерал, який не бере ніякої активної участи в державному чи громадському житті у Південному В'єтнамі, критикував постанову про залишення військ на їх теперішніх позиціях: це, мовляв, поставить ті війська в нестерпну ситуацію, коли скрізь по всьому краю існують „цятки" території обсаджені то державним то комуністичним військом, наче на „шкірі леопарда". Однак у комуністичному таборі теж нема однозгідности щодо проєкту договору, бо В'єтконґ буцім то невдоволений, що не поставлено в ньому ясно справи звільнення з південно-в'єтнамських в'язниць і кацетів політичних в'язнів, комуністів і їх симпатиків. Однак, маючи на увазі недалеке воєнне перемир'я у В'єтнамі, державний секретар Віллям Роджерс перевів в останніх днях розмови з представниками держав, які мають становити нейтральну Контрольну Комісію, що стежила б за збереженням постанов щодо воєнного перемир'я: Канади Індонезії, Мадярщини і Польщі.

През. Ніксон заявляє, що федеральна допомога для міст за його урядування була рекордовою; МекҐоверн атакує занедбування проблеми затруднення

Вашинґтон. — Виступаючи тут у середу 1 листопада із радіопромовою до громадян ЗСА, президент Ніксон ствердив, що за його урядування допомога федерального уряду для міст була рекордовою, більшою, як усі ті більйони долярів, що їх видатковували в цій ділянці його попередники. Водночас із цим, згідно із його заявою, ця допомога була набагато ефективнішою і принесла містам більше користи, бо його уряд давав містам вільну руку в рішеннях про розподіл фондів і їх використання. Виголошена президентом Ніксоном радіопромова була першою у програмі запланованої на останні дні цього тижня і на початок наступного тижня передвиборчої кампанії. Під час своєї поїздки в другій половині цього тижня президент Ніксон буде виступати в Чікаґо, в Тульсі і в Провіденсі, Р.Ай, а в суботу зупиниться в Північній Каролайні і в Ню Мексику та виступить на великому передвиборчому зібранні на летовищі Онтаріо в Каліфорнії, біля Лос Анджелесу. — Того ж самого дня демократичний кандидат сенатор МекҐоверн виступав у Ню Йорку на багатолюдному зібранні робітників одягової індустрії і своїх прихильників з-поміж населення Ню Йорку. У своїй промові сен. МекҐоверн обвинувачував президента Ніксона у фаворизуванні великого бизнесу і в повному занедбуванні проблеми незатруднення, зокрема ж у байдужості до долі п'яти мільйонів безробітних американців. Перед тим, в інтерв'ю із кореспондентом однієї телевізійної станції, сенатор МекҐоверн висловив сумнів у можливість скорого закінчення в'єтнамської війни, обвинувачуючи президента Південного В'єтнаму Нґуєна Ван Тієв в саботуванні мирових переговорів.

В липні 1973 відбудеться Надзвичайний Собор УАПЦ; Владики Мстислав і Константин повернулись з Европи

Париж (І.Н.). — В липні наступного 1973-го року тут має відбутися Надзвичайний Собор Української Автокефальної Православної Церкви і цій справі були присвячені спеціяльні наради Управи парафії св. Симона 27-го жовтня ц.р., в яких взяли участь Владики Митрополит Мстислав і Єпископ Константин з Америки. Обидва Владики перебували в Европі від 9-го жовтня у зв'язку з Третім Собором УАПЦеркви, який відбувся в Лондоні в днях від 13 до 15-го жовтня. З нагоди їх побуту у Франції, Українське Академічне Т-во в Парижі влаштувало їм 23-го жовтня зустріч з місцевою українською громадою, під час якої показано фільми про відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні та „Щоб дзвони дзвонили" — фільм про становлення і розбудову Осередку Української Православної Церкви в Бавнд Бруку в Ню Джерзі.

В неділю 29 жовтня Владики очолили соборну Службу Божу в церкві св. Симона, яку вщерть заповнили вірні без різниці віровизнання. Сослужили Владикам настоятель парафії прот. Є. Омельченко, прот. П. Попіль та священик Румунської Православної Церкви прот. Г. Брендзау. В своєму слові до вірних Митрополит Мстислав закликав їх до молитви та до якнайдалі ідучої об'єднаної й творчої праці для України. Під час Св. Літургії була виголошена заупокійна ектенія за душі учасників Листопадового Чину, а після неї відспівано їм і воїнам-лицарям Симону, Андрію й Євгенові „Вічную пам'ять".

Того ж дня по полудні відбувся бенкет на честь Владик, господарем якого був інж. М. Маслів, він же голо-

(Закінчення на ст. 4-ій)

У Вінніпеґу відбулися конференції і зустрічі Українського Історичного Товариства

Вінніпеґ (П. С. УІТ). — Протягом дрьох днів (21 до 23-го жовтня ц. р.) у Вінніпеґу відбулася ціла низка конференцій і зустрічей з ініціятиви Українського Історичного Т-ва, які причинилися до розгорнення праці Т-ва у Канаді, давши нагоду установам і громадянству запізнатися з його діяльністю і плянами праці.. Завдяки дбайливій підготові і праці о. проф. д-ра Олександра Барана і проф. д-ра Олега Ґеруса — ініціяторів конференцій і з'їзду УІТ в Канаді — все пройшло з великим успіхом.

21-го жовтня: Англомовна сесія присвячена історії України

У рямках 7-ої конференції „Ґрейт Вест Гісторікал Конвеншен" в Манітобському уні-ті, в якій взяли участь канадійські і американські історики, відбулася окрема сесія, присвячена українській історії. Це перший раз на тому форумі відбулася українознавча історична сесія. Сесію відкрив проф. Олег Ґерус (Манітобський університет), який представив присутнім проф. Любомира Винара (Кентський Стейтовий університет) і проф. Івана Л. Рудницького (Альбертійський університет).

Першу доповідь виголосив д-р Любомир Винар н.т. „Народження демократії на Дніпрі: Українське запорізьке козацтво в XVI ст.". Доповідач на фоні європейської історії подав причини народження українського козацтва, як мілітарного і суспільно-політичного явища, яке охоплювало різні суспільні верстви України під кінець XV і в XVI ст. Прелеґент подав нову клясифікацію козацьких організацій і окрему увагу присвятив аналізі „Запорізької Січі", взаєминам запорізьких козаків з Кримом, Польщею, Московщиною, Австрією, Молдавією, Туреччиною і іншими державами. Зокрема присвячено увагу політичному процесові козаччини, наголошуючи його мілітарно-політичні цілі. Проф. Винар зазначив, що відому „тезу пограниччя" Фредріка Дж. Тернера можна лише частково застосувати у вивченню розвитку української козаччини.

Другу доповідь виголосив д-р Іван Лисяк-Рудницький н. т. „Українські ідеології: їхня структура і діялектика". Прелеґент проаналізував українські політичні течії в XIX і XX століттях. Він подав окрему схему розвитку українського політичного життя, яка охоплює чотири основні категорії: популізм, комунізм (ліве крило); консерватизм і інтеґральний націоналізм (праве крило). Він ствердив, що в сучасній Україні, на основі аналізи деяких публікацій, можна підтвердити існування при-

(Закінчення на стор. 3-ій)

УНСОЮЗ ЗАПОВІДАЄ СПЕЦІЯЛЬНИЙ „ТИЖДЕНЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ" В ДЕТРОЙТІ

Джерзі Сиїі. — З Головної Канцелярії Українського Народного Союзу подають, що в часі від понеділка 6-го листопада до неділі 12-го листопада буде зорганізований в Детройті та його околицях спеціяльний „Тиждень Забезпечення", під час якого головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох та асистент шефа організаційного відділу Степан Гавриш та обласні організатори Василь Дідюк з Торонта, Василь Оріховський з Ню Джерзі та місцевий Євген Репета, разом з місцевими секретарями Відділів УНСоюзу відвідуватимуть місцеві українські родини і громади та знайомитимуть їх основно і фахово з усіма можливими родами життєвого забезпечення УНСоюзу, які найбільше відповідали б їхнім потребам і їхнім фінансовим спроможностям.

Названі союзові фахівці і знавці забезпеченевого діла кластимуть особливу вагу на добір забезпеченевих плянів та на висоту забезпечення, бо відомо, що невідповідне або замале забезпечення є нерідко гіршим, як ніяке. Замале забезпечення часто витворює фальшиве почуття безпеки, якої воно цілком не дає. Поміж особливо актуальними й необхідними для наших родин плянами забезпечення наші обласні організатори пропонуватимуть для молоді до десять років так зване коледжове забезпечення, яке запевнює фонди на вищу освіту навіть у випадку, якби трапилося нещастя з батьками, чи іншими особами, які забезпечують дитину. Для молоді, яка закінчує освіту й не має ще значніших засобів, УНСоюз має призначене термінове забезпечення, яке — наприклад

(Закінчення на ст. 4-ій)

д-р Ярослав Падох

Степан Гавриш

Василь Дідюк

Євген Репета

Василь Оріховський

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПОМЕР ПОСОЛ ВАСИЛЬ ТОМИН

Едмонтон. — Від сердечного припадку помер в Едмонтоні посол українського роду Василь Томин, про що повідомляв тижневик „Українські Вісті" з Едмонтону з 19 жовтня. Похоронні обряди відбулися 9 і 10 жовтня За кілька днів до несподіваної смерти посол Василь Томин брав участь в церемоні благословення площі під будову Дому Української Молоді. Покійний був довголітнім послом до Албертсько Леґіслятури.

РІДКІСНИЙ КОНЦЕРТ У НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Цієї суботи 4-го листопада, о 6-ій год. вечора в залі Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку відбудеться рідкісний концерт поліфонічних — багатоголосих — творів українських композиторів, у виконанні 12 учнів і студентів УМІ з Філядельфії, під керівництвом проф. Юрія Оранського. Крім них, виступить акох Ірена Пелех з Ірвінґтону, учениця проф. Галини Клим. Вони виконають твори Степового, Довженка, Скорульського, Грудина, Ревуцького та ін. — канони, фуґи, інвенції, прелюдії. Перший їхній такий концерт відбувся у жовтні у Філядельфії. Він має не лише юзваговий, а й пізнавальний характер завдяки цікавим коментарям проф. Ю. Оранського до виконуваних творів.

ВОЛОДИМИР ЛУЦІВ У АВСТРАЛІЇ

Канберра. — У Аделаїді, Перті, Мельборні й ін. містах українських скупчень з гарним успіхом виступає відомий бандурист і соліст Володимир Луців із Англії. На концертах, що відбулися, всюди були повні залі, як пишуть з Австралії, „люди плачуть з радости і зворушення, а співакові співають многоліття". Володимир Луців ще виступатиме у Канберрі, Джілонґу, Брізбені та з двома концертами у Сіднеї,

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Добра нагода

На іншому місці в цьому числі подано вістку про те, що від 6 до 12-го листопада перебуватимуть в Детройті і його околиці головний секретар Українського Народного Союзу та чотири обласні організатори, найбільш кваліфіковані знавці забезпеченевого діла, з однією метою: дати місцевим громадянам нагоду докладно познайомитись із цією одною з найперших передумов забезпечення „завтрішнього дня" кожної родини, а з цим і громади.

У порівнянні з свідомістю конечности забезпечення серед пересічних американців ця свідомість серед наших громадян стоїть таки справді на жалюгідно- низькому рівні. Можна б наводити безконечні статистичні дані для підтвердження цього сумного факту. Майже в усьому ми поводимось, як усі наші американські співгромадяни: так само одягаємось, їздимо автомобілями, однаково користуємось усіми модерними устаткуваннями, але в преважливій ділянці забезпечення неймовірно відстаємо, замкнувшись у своєму дивному ґетті незнання і легковаження.

Український Народний Союз протягом свого вже майже 80-літнього існування багато дечого зробив для направи ситуації в найкращому інтересі кожної нашої родини і кожного нашого громадянина. Союзові діячі-піонери, секретарі Відділів і організатори, як справжні новітні місіонери, намагалися й намагаються розвіяти дивні й незрозумілі пересуди наших людей до життьового забезпечення. Можна зібрати цілі томи листів від багатьох, головно вдів і сиріт, що їх таке забезпечення в УНСоюзі, до якого вони з великим трудом намовили своїх хлібодавців, врятувало від катастрофи після того, як цих хлібодавців не стало. Але модерне забезпечення, що його дає УНС і в якому він з успіхом може конкурувати навіть з найбільшими забезпеченевими компаніями, далеко не обмежується рятунком на випадок смерти хлібодавця. Що більше, воно тепер — як це можна переконливо доказати статистичними даними — скероване в однаковій або й в більшій мірі власне на забезпечення „завтрішнього дня" для всієї родини включно з її хлібодавцем, на забезпечення відповідної освіти дітям, дослівно на повне забезпечення майбутнього не кажучи вже про ті величезні додаткові громадські й народні користі, що їх таке забезпечення в УНСоюзі гарантує.

Заплановані тепер УНСоюзом Тижні Забезпечення в поодиноких наших громадах, починаючи від Детройту вже в наступному тижні, дають направду вийнятково добру нагоду познайомитись всебічно і фахово з цією преважливою сторінкою нашого життя в теперішніх непевних часах. Було б великою кривдою для себе самого, для своєї родини і своєї громади не використати такої нагоди.

Вибори в Канаді

Напередодні парляментарних виборів у Канаді американська аґенція Ассошіейтед Пресс проголосила інформаційний комунікат, затитулований: „Проблемою є Трудо — за або проти". Іншими словами: сама особа канадійського прем'єра, який блискучо виграв вибори у 1968 році, здобувши тоді 60 відсотків усіх голосів і 147 мандатів своєї Ліберальної партії у 246-членному парляменті, настільки одних захоплювала, а других насторожувала, що й ділові проблеми пов'язувано безпосередньо з його особою. 53-річний мільйонер Трудо здобув популярність своїм зовнішнім виглядом, екстраваґантним одягом, манерами, які нібито свідчать про його безпосередність. Ця популярність, виходить, минулася.

Вибори минулого понеділка принесли важку поразку йому і його Ліберальній партії. П'єр Трудо втратив 39 мандатів, а консерватисти Роберта Стенфілда здобули 36. У новому парляменті ні одна з партій не має більшости, і тому заговорили зразу ж про можливість нових виборів, бо досвід минулого ворожить коротке життя будь-якому коаліційному урядові, лібералів чи консерватистів, залежних від 25-ох послів Ново - Демократичної партії, як своєрідного „язичка у вазі". Розглядаючи причини тієї прогри Трудо, коментатори твердять, що головною причиною його прогри було фаворизування ним його земляків, французьких канадійців із провінції Квебек. Англомовна більшість 11-мільйонового населення Канади відкинула у тих понеділкових виборах принцип двомовної Канади. Однак, інші коментатори легковажать наслідки цих виборів для проблеми багатокультурности Канади, бо найбільшою журбою канадійців, читаємо, є економічні проблеми із сильним зростом безробіття. З в о р о т „н а п р а в о" позначився теж виразно в Канаді. Видно, що канадійці не захоплені самохвальбою Трудо, що він „перший" полетів до Москви.

Все, що діється в Канаді, близько цікавить не тільки сильну активну тамошню українську громаду, але й українців в ЗСА, з уваги на спільність їх духових інтересів.

Франц Липецький

ПЛЯНИ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА НА ДРУГУ КАДЕНЦІЮ

На підставі т. зв. „опитування", яке під час виборчої кампанії переводять різні агентства, і нотованих в американській пресі передбачень стає ясно, що Ричард Ніксон великою більшістю голосів залишиться Президентом на наступну чотирирічну каденцію, а сенаторові Джорджеві МекҐовернові, який у виборчій кампанії гостро критикував внутрішню і почасти зовнішню політику президента Ніксона, прийдеться погодитися з поразкою і погратулювати переобраному Президентові за його перемогу.

Американці, які цікавляться політичними справами і мають зв'язки з високими урядовцями Білого Дому, передбачають, що зайдуть певні зміни у пляні Президента так внутрішнього, як і зовнішнього характеру. Але тільки Президент знає свої мрії, надії і пляни на дальші чотири роки свого урядування. У виборчій кампанії обіцянки Президента були більше неґативні, як позитивні. Він ствердив, що: 1) податок не буде підвищений, 2) федеральні видатки будуть зменшені, 3) не буде примусового перевозу учнів автобусами, 4) не буде амнестії для військових дезертирів і 5) не буде зменшена оборонна система країни.

Політичні знавці погоджуються, що федеральні видатки будуть зменшені, що додаткових податків не буде, а якщо й будуть, то незначні; що будуть зменшені видатки на програму проти бідности (антіпавер - програм), натомість видатки на оборону і боротьбу проти злочинности будуть підвищені. Податкова система буде змінена на користь пересічних платників, зокрема на користь емеритів, які досі платили зависокі податки від нерухомости. Відносно великих індустрій — кагалець на їхні зиски не буде накладений, щоб уможливити їм використати ті зиски на поширення продукції і затруднення в ній ширших кругів робітництва, чого не хочуть зрозуміти робітничі юнії і ліві елементи, для яких великі зиски співвласників індустрій і корпорацій є сіллю в їхніх очах.

Зайдуть також зміни в Уряді Президента. Секретар оборони Мелвін Лерд, секретар міських справ Джордж Ромні і правдоподібно секретар праці Джеймс Гаджсон, немилий для Джорджа Міні, який ставиться тепер прихильно до Білого Дому, уступлять зі своїх постів. Залишається в Уряді секретар скарбу Шульц, с е к р етар рільництва Батц, секретар торгівлі Пітерсон і державний секретар Роджерс. Здогадуються, що до Уряду ввійдуть такі люди, як колишній секретар скарбу, а під час виборчої кампанії провідник руху „Демократи за Ніксоном" Джан Коннелі, який займе пост секретаря оборони або якесь інше становище, керівник кампанії Ніксона Кларк МекГреґор і губернатор стейту Ню Йорку Нелсон Рокефеллер, якщо захоче. Залишаться дорадники Президента Голдеман, Ерліхмен, Кіссінджер і пресовий секретар Президента Зіґлер.

Зайде також зміна в судівництві. Для здобуття більшости у Федеральному Найвищому Суді Президент найменує ще принаймні одного суддю, а до нижчих федеральних судів увійдуть правники, які судитимуть по лінії політичної філософії Президента.

У зовнішній політиці зміцніє зв'язок із союзниками — Західньою Европою і Японією — шляхом нових розмов і договорів торговельного та монетарного характеру, щоб в такий спосіб скріпити політичний союз з ними. На початку 1973 року передбачено нові переговори між Єгиптом і Ізраїлем відносно відкриття Суезького каналу. Дальші розмови між Заходом і Сходом матимуть на цілі обмеження стратегічної зброї, а політичне наставлення до економічно збанкрутованої Куби Фіделя Кастра буде дещо злагіднене.

ЗСА стоять вже на порозі до миру, і в наступній каденції Президент буде намагатися цей поріг переступити і відповідними трактатами його закріпити. Передбачається тісний зв'язок зі Спільним Е в р о пейським Ринком, двері якого відкриються для достави американських рільничих продуктів, при чому буде намагання усунути шкідливу конкуренцію в ділянці промислових продуктів.

Торгівля з Совєтським Союзом буде поширена, хоч тут можуть зайти несподівані зміни, залежні від того, хто буде при його кермі. Якщо на місце теперішніх володарів Кремлю прийдуть „тверді" лідери, тоді сякатака праця з ними буде зірвана, що може потягнути за собою нові політичні комплікації не тільки у відношенні до Совєтського Союзу, але також у відношенні до червоного Китаю.

Очевидно, що все це тільки міркування і передбачення, що їх виправдає або заперечить майбутність, залежно від того, що скаже нарід своїми голосами у найближчий вівторок.' Щодо цього голосу народу ніколи не може бути певности, і історія записала вже багато несподіванок.

КИЇВСЬКИЙ ТЕАТР ІМ. І. ФРАНКА

Новий театральний сезон розпочав український Театр ім. Івана Франка в Києві виставою п'єси російського автора О. Островського „Гаряче серце". „Радянська Україна" з 21-го жовтня інформувала, що „свою нову роботу франківці присвятили 150-річчю з дня народження чудового російського драматурга, яке широко відзначатиметься на початку 1973 року".

Богдан Цимбалістий

ДЕЩО ПРО НАШУ ЖЕРТВЕННІСТЬ

(1)

У своїй статті „Українська діяспора", вміщеній у „Листах до Приятелів" (ч. 131-132, 1964), проф. В. Кубійович завважив, що „було б дуже інтересно вистудіювати проблему нашої жертвенности". Пропозиція проф. Кубійовича досі не здійснена. А висліди такої студії були б дуже повчальні для нашого самопізнання. В цій статті не подаватимемо вислідів якихось досліджень, бо таких ми не робили. Радше висловимо деякі спостереження й міркування, які могли б бути темою об'єктивних дослідів.

Існує враження, що в жертвенності новоприбулих українців є різниця в залежності від того, в якій політичній системі вони виростали, зокрема, чи ця система дозволяла будь-який вияв активности громадянства і добровільної жертвенности, чи, навпаки, здушувала його, змушуючи громадян до участи в керованих центральною владою акціях. В першому випадку українці були мовби змушені виробити собі сенс спонтанної жертвенности і зацікавлення громадськими справами. В другому могли постати в них почуття переситу і нехоті до всяких зборів, кампаній, а за тим і втеча в приватне життя.

Студія таких різниць у жертвенності новоприбулих українців — якщо вони будуть підтверджені — була б знаменитою ілюстрацією на те, як тоталітарна система вбиває, а демократична чи навіть п і в д емократична сприяє розвиткові таких громадянських прикмет, як зацікавлення с у с п ільними справами, почуття особистої відповідальности за стан громади і сенс жертвенности.

Цікаво було б також дослідити, на які цілі українці найбільше жертвують. Нема сумніву, що коли мова про місцеві потреби, члени наших громад назагал жертвенні. Свідками тієї жертвенности можуть бути храми, народні доми, домівки для молоді, кооперативи і т. д. Ідеться про щось, що кожний може конкретно бачити і з того безпосередньо може користати. Люди одне одного знають і взаємно себе заохочують словом і прикладом до жертвенности на місцеві потреби.

З тих жертв на місцеві цілі найбільше йде на Церкву. На нашу думку, жертви на потреби Церкви не є властиво ніякими жертвами, а є радше обов'язком християнина, члена своєї Церкви. Це так, як плачення податків своїй державі, за які вона забезпечує кожному його право і задовольняє певні потреби. Церква також приносить задоволення духовних потреб людини. Віра без діл є мертвою, а спасіння без живої віри неможливе. Одним з таких діл чи виявів живої віри є матеріяльна допомога Церкві. Цим не хочемо сказати, що будова наших храмів і допомога нашим парохіям не має суспільно - громадського і н а ц і о н а л ь н о г о значення. Релігія і Церква у певних випадках є найпевнішими з а с о б а м и збереження окремої ідентичности розсіяної етнічної групи. Крім того, наші парохії організують окремі школи і тим самим ще більше допомагають продовжувати життя цілої групи. Тут мова про мотиви жертвенности на потреби Церкви. На нашу думку, вони радше особисто - релігійного порядку, тобто є вимогою власного релігійного сумління. Тому на Церкву поодинокі люди складали й складають великі внески, дармащо політичні, культурні та громадські питання, якими живе їх група чи нарід, їм байдужі.

У порівнянні з жертвенністю на місцеві цілі внески наших громадян на всенаціональні потреби радше малі. Для багатьох осіб ці потреби надто далекі, „абстрактні". Дехто не розуміє навіть, про що мова. Тому, коли навіть малі громади потрапляють будувати храми чи народні доми, що коштують сотні тисяч або і мільйони долярів, зібрати, наприклад, два мільйони долярів на розбудову Осередку Українських Студій при Гарварді дуже важко. А збірка на ту ціль ведеться не серед членів малої, місцевої групи, але серед усієї української громади в Америці протягом понад п'ятнадцяти років.

За підрахунком проф. Кубійовича майже 90 відсотків або й більше наших пожертв іде на місцеві цілі, зате ми „не піддержуємо установ чи цілей загального характеру". Це — „волосний спосіб думання", і „тут наша трагедія", — писав проф. Кубійович. „Ми — середняки, це спрощене порівняння. Як середняки, ми кращі за поляків, але якщо йдеться про справи вищого маштабу, стоїмо нижче від них. І саме тому поляки духово дають своїй вітчизні більше, ніж ми нашій, хоч їх край не в такій страшній неволі як наш" (В. Кубійович: „Українська діяспора").

Можна було б легко підрахувати, скільки наша група в Америці склала грошей на загальнонаціональні цілі за останні 20-25 років, тобто від часу приїзду 80-90 тисяч нових емігрантів. За нашим підрахунком збірки на такі загальнонаціональні цілі, як пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні, Енциклопедія Українознавства, УВАН, НТШ, УВУ, Католицький університет у Римі, Церква в Потребі, УККА і ФКУ, за приблизно два десятки років не перевищили 5 мільйонів долярів. Якщо прийняти, що прибуло яких 25 тисяч голів родин і самітних (це загальне число), тоді на кожного з них припадало б 200 долярів, тобто на рік 10 долярів внеску на всенаціональні цілі крім внесків на місцеві цілі). Це дуже мала сума для осіб, що вважали себе за патріотів і політичних еміґрантів.

(Закінчення буде)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ЄМЕН

У „Свободі" з 4-го жовтня ц. р. надрукована така коротка вістка: „В Африці вибухла нова війна: між Південним і Північним Єменом, двома арабськими країнами. Кожна з тих сусідуючих держав обвинувачує другу в агресії".

Цікаво було б знати, коли і яким способом „Свобода" переселила обидва Ємени до Африки? І чи не краще було б залишити їх там, де вони були споконвіку?

О. Головко
Ст. Пол, Мінн.

ГЕОГРАФІЯ ДУЖЕ КУЛЬГАЄ...

У „Свободі" з 20 вересня ц. р. появилося довгувате інтерв'ю, підписане ініціялами Л. П. — із співаком М. Мінським. Між іншим автор цього інтерв'ю написав таке речення: „Студіював (М. Мінський — З. С.) у Казанському університеті — в Сибіру".

На жаль, це речення не свідчить добре про елементарне знання географії. В цьому випадку не можна скидати вини на якінебудь помилки, на всяких „бісиків" і „чортиків" — бож для більшого ефекту додає автор самовпевнено: „у Сибіру", хоч і вистачило б прикметникове означення: „у Казанському університеті".

Місто Казань, над Волгою, столиця Татарії (Татар. Автономна ССР) в складі Рос. Федер. ССР (европейська частина). В Казані один із найстарших російських університетів (1804). З Казані до Сибіру дорога далеченька, — повітряною лінією приблизно 650 кілометрів до Уралу, що розмежовує Европу від Азії.

З цього висновок такий: не можна писати навмання, без перевірення, бо так, як у цьому випадку, сказавши делікатно — вийшов нонсенс.

Зенон Стефанів
Нюарк, Н. Дж.

„НЕ ЇЖТЕ ХЛІБА!"

Кілька тижнів тому під таким заголовком появилась у „Свободі" стаття, в якій її автор п. М. Сурмач запевняв читачів, що наш хліб спричиняє не менше й не більше, як 40 преріжних хвороб. Від ревматоїдного артретизму почавши, почерез катар шлунка і, мабуть, на склеротичних об'явах скінчивши.

Думаємо, що тепер дехто з читачів „Свободи" з неспокоєм сягає по хліб наш щоденний, хоч на таке трактування цього продукту нема поважної причини. Протягом віків аж до нашого часу ніде в науковій літературі не сказано, щоб хліб був такою небезпекою для здорової людини, як це описано у згаданій статті. Розуміється, як хтось їстиме багато солоного або солодкого, перетовщеного хліба або випеченого з поганої муки, то річ очевидна, що це може вийти йому на шкоду (високий тиск крови, перетовщення тощо). Але якщо їсти денно 3-4 куски природного хліба, то він, практично кажучи, жадній здоровій людині не зашкодить, навпаки, скріплюватиме її здоров'я.

Ми сказали „практично кажучи", бо, теоретично трактуючи справу, нема такого харчу, а особливо з протеїновим складом, що не вміщував би в собі певного роду речовин (звичайно т. зв. антиґенів), що у когось внаслідок недостачі відповідних „формацій" його „оборонної системи або нестачі в організмі потрібного механізму їх продукувати, спричиняють якусь хворобу. Клясичний приклад — це особи, що мають алергію до сиру, пива тощо. (Тут згадаємо, що при певній метаболічній неспроможності організму, наприклад при т. зв. галактоземії звичайне молоко викликає у немовлят ряд поважних хвороб, що може закінчитись смертю, якщо не змінити дієти. Подібних хвороб є більше). Не виключено, що і хліб, навіть найвартісніший, може мати в собі певні шкідливі речовини, які в когось (на мільйони людей), чий організм не має на це оборони, може спричинити якусь хворобу. Але це справа теоретична, а практично нема причини перестати їсти хліб і перейти на кашу із 7-ох продуктів (пшениця, жито, ячмінь, овес, кукурудза тощо), бо вона, мовляв, не спричиняє таких хвороб, як хліб. Ми не заперечуємо вартости такої каші, але ніхто не заперечить, що і в такій каші не може бути певного роду шкідливих речовин, що в когось, подібно, як хліб, можуть спричинити появу якоїсь хвороби.

М. С.
Нотлі, Н. Дж.

Листи до редакції

У СПРАВІ ОДНОГО МИСТЦЯ

Вже третій раз читав я у „Свободі" д о п и с про будову Церкви в Міннеаполісі, останній раз у числі 191 з 14 жовтня ц. р., із заміткою, що вона по-мистецьки розмальована. Але Ви не інформуєте читачів, хто ту Церкву прикрашує, а це — труд мистця, ім'я якого з невідомих причин ніколи не появляється на сторінках „Свободи".

В ім'я правди треба з г а д а т и , що церкву св. Константина, в парохії о. монсеньйора д-ра Степана Кнапа в Міннеаполісі розмальовує наш славний мистець Михайло Дмитренко з Детройту, який працює тут уже три місяці.

Він був тим, що розмалював церкву Непорочного Зачаття в Детройті - Гемтремк. Кардинал Сліпий висловився, що це — одна з найкраще розмальованих церков, які йому приходилося бачити і що перебування в ній дає почуття перебування в небесних вершинах.

Незабаром він має приступити до виготовлення іконостасу в українській католицькій церкві в Клівленді.

Його образи прикрашують стіни численних українських громадян в краю, в Америці, Канаді і в Австралії.

Ростислав Зелений
Віндзор, Канада

Валентина Юрченко

ПОДОРОЖ ДО ІНШОЇ АМЕРИКИ

(2)

Міцний, просторий дім — центр родинного життя, спільної молитви і праці амішів. Бачимо тут старовинного стилю дерев'яні меблі, ручної роботи прикраси — плетені, вишивані, різьблені і — о диво! — точнісінько український мисник, де господиня виставляє напоказ улюблену кераміку. Тільки стиль і кольори її зовсім інакші. В домі аміша немає електрики. Зі стель спускаються великі нафтові, чи пак гасові лямпи. (Нас, українців, це не дуже вражає, бо ще добре пам'ятаємо каганці чи гасники по наших селах). Даремно шукати тут і устаткування, що працює на електриці — холодильників, радіо, телевізії, телефону, електричної праски. Також опалення є в самій тільки кухні, з її піччю стародавнього зразка, з рурою.

У кухні, переважно, й зосереджується все життя родини аміша — смачно пахнуть здорові, домашні страви за спільним столом, діти готують шкільні завдання чи бавляться у якісь гри, дівчата гачкують, вишивають, батько чита: Біблію чи „Альманах", а мати шиє, плете, пече, варить. Такій матері, що має пересічно семеро дітей, нема коли і вгору глянути, бо здебільшого вона сама їх обшиває, а що вже й казати про кухню!

— Ви знаєте, — говорить всевідучий Пітер, — така г о с п о д и н я сама пече хліб, двадцять-тридцять пирогів-паїв на тиждень, на зиму наварює і консервує с о т н і кварт вишень, б р о с квин, груш, яблук, робить величезні запаси городини, наквашує масу капусти, готує різного роду м'ясива. В кожному господарстві не бракує й домашніх напоїв — пива „рут бір" і джінджерели.

— О, я лягла б трупом від такої праці! — зауважує наша Гейзел. — Алеж ці амішки ще й досить добре виглядають!

— А так, так! — озивається Пітер, що зраджує виразну симпатію до амішів. До речі, вони ніколи не вживають жадної косметики, біжутерії. Все це — „табу". А дітей, переважно, народжують вдома, при чому число народжень значно перевищує смертність, бо живуть аміші по 80-90 років і хворіють рідко. Тому й чисельно цей „простий нарід" зростає, витримуючи в зударі з американською цивілізацією...

І, справді, дивовижа — це зберігання прадавнього способу життя, пошанування традицій. Століттями аміші у т р и мують тісний зв'язок між щоденними обов'язками і релігійними переконаннями, а Святе Письмо є основою всього їхнього укладу життя, порадником на всі проблеми. Тому серед них дуже поширена християнська, братерська практика взаємної допомоги. Одним із прикладів її є традиція спільного будування величезних клунь-сховищ, коли збираються сотні чоловіків і вивершують таку будову безкорисливо за короткий час, у випадку, скажімо, пожежі.

Богослуження у а м і ш ів відправляються щодругої неділі в домах членів конгреґації по черзі, після чого відбувається трапеза. Охрищують дітей у віці не молодшому за 16 років, приймаючи їх, як нових членів до церковної громади. Одна з найголовніших засад амішів — не змішування з іншими „невіруючими", проти мішаних шлюбів. Тому шлюби укладаються тільки в межах їхньої секти.

Дітей змалку привчають до господарства. Дівчата порядкують вдома, помагаючи матері, а хлопці — постійні батькові помічники у фармерстві, зокрема, вони дбайливо доглядають коней, якими аміші заслужено пишаються. Для дітей-амішів коні є улюбленцями і друзями, тому кожний хлопець мріє про день свого шістнадцятиліття, коли батько подарує йому коня і „баґі" — двомісцеву бричку, якою він гордо промчить селом.

В усіх поселеннях амішів однокімнатні школи. Дивно, але саме так — в одній кімнаті вчаться школярі всіх кляс, аж до восьмої включно, якою здебільшого й закінчується їхнє навчання. Бо аміші вважають, що читання, письма і рахунків для них цілком вистачає, щоб „мудрістю світу не обдурювати Бога". До того ж модерні американські школи мають такі „витребеньки", як електрика, водогін, автоматичне огрівання, радіо й телевізію, а це все заборонене традицією амішів... І в цьому причина постійного конфлікту амішів з офіційними чинниками, бо їхні діти не відвідують гайскулів, не закінчують середньої освіти, згідно з американським законом. Але, як каже Пітер, аміші з того конфлікту вийшли переможцями, а урядовці знайшли я к и й сь компроміс, щоб не захитувати стародавніх традицій секти.

— А чи молодь амішів поривається у модерний світ? — цікавимося ми.

— Так, бувають окремі випадки, доволі рідко, — зауважує Пітер, — бо аміші дуже пильнують свого членства і вважають себе „вибранцями". Хоч вони й переслідують таких слабодухів-зрадників, але тільки морально...

— Дивно мені, — вихоплюється молодий Баррі, — від такого життя я втік би у безвість. Та ж у них немає жадних розваг, ні радіо, ні телевізії...

— Як то так — немає? — обстоює амішів Пітер. — Є в них досить розваг, аби був лише час. Звичайно, ці розваги невибагливі - гра в м'яча, стрибання через шнур, перетягання, біги, їзда на ковзанах. Найбільше в них ентузіязму і щирого сміху. Хлопці й чоловіки люблять мисливство, рибальство, а також дужання. З дівчат непогані ковзанярки. Діти, здебільшого, не мають механічних забавок, іграшк о в и х тварин і ляльок. Натомість люблять домашніх тварин, не бракує їм і живої малечі — ягнят, лошат, телят і птиці. Старші чоловіки люблять ручну працю — деревообробу, милуються у якомусь реместві, роблять меблі, а також залюбки грають у „шашки", оповідають різні історії або змагаються у загадуванні-розгадуванні загадок.

Дуже охочі аміші до всіляких публічних випродажів, ярмарків, — старі й малі, чоловіки й жінки втішаються такими нагодами. Чи купить що, чи не купить, а вже побачиться і досхочу наговориться з друзями і сусідами. Дехто з них возить на ярмарки-маркети свою городину, овочі, печива, повидло. І тут паркують вони свої „баґі„ всуміш із автами усяких „безтурботних зайд", як називають, мабуть, і нас, бо й ми заїхали сюди, у це царство кавунів, динь, помідорів і всього-всього, аж до живих поросят і кріликів включно.

У привітного аміша купуємо бросквини, завбільшки з добру картоплину, за чверть ціни і поспішаємо до автобуса. А по дорозі згадуємо й наші, українські, „жовтневі" ярмарки з горами яблук, стосами сала, ковбас, риби і чого там тільки не було!

Оглянувши два чудові красназвчі музеї повіту Ланкастер, прощаємося з дивною „країною Амішів".

(Далі буде).

У Вінніпеґу відбулися конференції і зустрічі УІТ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

хильників згаданих течій. Доповідач подав також деякі аналогії українських політичних організацій і партій до европейських, наголошуючи безпосередній вплив деяких західньо-европейських рухів на українські політичні організації, зокрема між двома світовими війнами.

Коментатором двох доповідей був проф. Олександер Баран (Манітобський університет). Він ствердив велику цінність двох доповідей в новому насвітленні історичної проблематики України. Д-р Баран уважає, що треба було б також дослідити питання західньо-европейських впливів на формування „запорізької демократичної спільноти". Він також як прелеґент бачить основні різниці між українськими козаками і російськими, які проявилися зокрема на початку XVII століття. Розглядаючи другу доповідь, прелеґент зокрема зупинився над явищем інтеґрального націоналізму і доводив, що своїми політичними цілями український націоналізм, як сильна політична течія поневоленої нації, був інший, як націоналізм сильних европейських держав (напр., Німеччини, Італії), які змагали до поневолення інших народів.

Опісля слухачі і прелеґенти обмінювалися думками й порушено справу значення козацьких походів на Молдавію, можливости впливу інституції „віча" на політичне життя козаччини, питання неповности поданої схеми українських політичних течій XIX і XX ст., характер і вплив галицького священства в XIX ст. на громадське життя і ціла низка інших питань.

22-го жовтня: Збори і українська сесія Наукової Конференції УІТ в Домі Науки

Беручи до уваги потреби УІТ в Канаді, як також можливості заступати українську історичну науку на канадійському науковому форумі — вирішено створити Репрезентацію УІТ в Канаді. З'їздом УІТ проводили професори О. Баран і О. Ґерус. Екзекутивний секретар УІТ проф. Л. Винар поділився думками в справі покликання до життя окремої Репрезентації УІТ в Канаді, наголошуючи потребу такого тіла, яке спричиниться до розгорнення кращої діяльности УІТ на канадійському терені. Учасники зборів підкреслили, що тут не йдеться про створення окремого УІТ в Канаді — лише про використання всіх можливостей і дотацій канадійського уряду для розвитку української історичної науки. По обговоренні усіх справ покликано до життя Управу: проф. О. Ґерус — голова, заступники: д-р Марко Антонович (голова клітини УІТ в Монтреалі), мґр Василь Верига (голова клітини в Торонті), проф. Іван Л. Рудницький; секретар — проф. О. Баран (Вінніпеґ). Згідно з договоренням, до Головної УІТ кооптовано голову і секретаря Репрезентації УІТ в Канаді, професорів О. Ґеруса і О. Барана. На сходинах обговорено також дальшу працю УІТ на всіх теренах, а також справу поширення „Українського Історика".

Наукова конференція

По полудні відбулася перша наукова конференція УІТ в Канаді. Конференцію відкрив проф. О. Баран, який повідомив про численні привіти надіслані від наукових установ, церков і українських учених з Америки і Канади, включаючи привіт від проф. Олександра Оглоблина, голови УІТ і президента УВАН в ЗСА, голів клітин УІТ й інших установ. Усно привітали конференцію д-р І. Мандрика — президент УВАН у Канаді і проф. Ярослав Рудницький від Наукової Ради і Представництва УВУ в Канаді. Предсідник згадав про великі заслуги для УІТ у Вінніпеґу сл. п. сотн. О. Навроцького. Одноквилинною мовчанкою вшановано його пам'ять. З черги проф. О. Ґерус коротко з'ясував працю УІТ в Канаді.

Опісля проф. О. Баран представив проф. Л. Винара, як основника і гол. редактора „Українського Історика" і наукового секретаря УІТ і проф. І. Л. Рудницького — професора української історії в Альбертійському університеті. Л. Винар виголосив доповідь н. т. „Сучасний стан української історичної науки і завдання УІТ". Він зупинився над вкладом окремих наукових осередків в розвиток української історичної науки (УВАН, НТШ, УВУ, Римський Осередок, Гарвардський осередок, УІТ і інші). Зокрема обговорено провідну ролю і завдання „Українського Історика", в якому співпрацюють різні ґенерації українських дослідників. Відрадним явищем є те, що до співпраці голосяться також не-українські історики. Прелеґент подав також плян праці УІТ в 1970-их рр., який включає розбудову „Українського Історика", видання академічного курсу Історії України англійською мовою (збірне видання), видання монографії проф. Я. Пастернака про ранніх слов'ян, Бібліографічний довідник до історії України, що його опрацьовують 12 істориків, і цілу низку окремих монографічних досліджень. Проф. Л. Винар також подав до відома, що підготовляється окрема конференція присвячена термінології історії України, а також про потребу координації і співпраці між істориками в участі УІТ на Міжнародному Історичному Конґресі, що відбудеться у Вашинґтоні в 1975 році. Проф. Рудницький подав свої думки відносно деяких явищ в українському науковому житті і наголосив потребу створення українознавчого центру при одному з канадійських університетів (на його думку найкращими були б Торонтський або Манітобський), а опісля виголосив доповідь про В. Терлецького — забутого українського церковного діяча 19 ст.

У дискусії обговорено різні справи у зв'язку з УІТ, УІ і нашою науковою політикою. Не улягає сумніву, що під сучасну пору „Український Історик" є головним історичним органом поза межами України. УІТ співпрацює з українськими і не-українськими науковими товариствами і бере участь в різних наукових конференціях. Також підкреслено велику вагу новопосталого Українського Академічного Видавництва, яке видає англомовні праці з усіх ділянок українознавства. Якщо йдеться про співпрацю українських учених і установ — наголошено конечність співпраці і координації наукової праці.

Вечором того дня у домі п-ва професорів Тарнавецьких відбулася товариська зустріч учасників конференції. Ця зустріч причинилася до ще кращого познайомлення з учасниками з'їзду і конференції УІТ.

23-го жовтня: Зустріч з громадою у Вінніпеґу

У понеділок проф. Л. Винар і проф. О. Баран відвідали редакції „Нового Шляху", „Українського Голосу", Комітет Українців Канади і інші установи. Відбуто розмови з екзекутивним директором КУК д-ром Кальбою і директором Шевченківської Фундації д-ром І. Глинкою. Обговорено питання видання деяких історичних праць і взагалі усякі справи української наукової політики.

Увечері в домівці УНО відбулася зустріч проф. Л. Винара з громадянством Вінніпеґу. Збори відкрив мґр Іван Геврик, головний контролер УНС і голова філії УНО у Вінніпеґу, який згодом, попросив проф. О. Барана представити доповідача. Д-р Баран коротко з'ясував наукові досягнення доповідача і наголосив велике значення „Українського Історика" і праці УІТ для розвитку української історичної науки. Прелеґент говорив н. т. „Української наукової політики і значення українознавчих англомовних праць". У доповіді також з'ясовано значення історичної схеми Грушевського і його школи в розвитку української історіографії. Окрему частину доповіді присвячено новопосталому Українському Академічному Видавництву, яке вже почало свою видавничу діяльність. Англомовні видання у всіх ділянках українознавства і мистецької літератури є конечні, якщо йдеться про документацію українського вкладу в світову культуру. Досі не було систематичного пляну видання перекладів з українських клясиків, фундаментальних підручників історії літератури, культури, історії і т. д. Присутні надзвичайно позитивно сприйняли думки прелеґента і обіцяли свою моральну і матеріяльну допомогу для праці УІТ і в підготові англомовних видань.

Основне враження із усіх конференцій і зустрічей у Вінніпеґу можна зреасумувати так: українці у вільному світі розпоряджають великим інтелектуальним капіталом, а українські вчені провадять свою працю в надзвичайно важких обставинах, створюючи нові вартості. Українська громада і установи — повинні бути горді, що мають гідну репрезентацію української науки. Зокрема діяльність УІТ і поява „Українського Історика" є основними в розвитку української історичної науки. Протягом трьох днів український Вінніпеґ був під знаком Українського Історичного Товариства.

БЛИСКУЧИЙ ВИСТУП „ЄВШАН" В ДЕТРОЙТІ

У неділю 1-го жовтня близько дві тисячі українців, старших і молоді, в святкових і народних одягах, оплескували виступи мистецького ансамблю „Євшан" в одній з кращих заль Детройту, в авдиторії Форда.

Хор „Євшан Зілля" своїм виходом через залю на сцену з піснею на устах полонив без решти всю авдиторію. Її, як заворожену, протягом цілої програми то заколисували мелодії рідної пісні, то поривали в крутіж живого танку молоді танцюристи, то вели через моря і простори аж до рідних гір, сіл і осель завзяті музиканти.

Жива й цікава програма, оригінальне мистецьке оформлення й високомистецьке виконання усіх точок програми — це все, що можна сказати про виступ „Євшану" в Детройті. Новина в наших мистецьких програмах — належне озвучення залі й упластичнювання змісту виконуваних точок при помочі екрану — причинилася немало до піднесення мистецького рівня цього концерту.

Борис Садовський, Роман Строцький і Михайло Козюпа — це майстри свого діла. Може фахова критика вказуватиме на якісь там недотягнення, бо якже можна так вихвалювати своє рідне, якже давати признання молодим недосвідченим людям, але детройтська громада прийняла виступ усіх ансамблів „Євшану" щиро, тепло й ентузіястично.

Концерт „Євшану" в Детройті перемінився у свято української культури. Під час вакацій добрих кілька місяців, працював комітет для влаштування цього концерту, збираючи датки на ФКУ, продаючи т. зв. спонзорські квитки на цю імпрезу по 50 дол. від особи, організуючи добродіїв і меценатів та розпродуючи звичайні білети. Ініціятор імпрези і голова комітету Ольга Дужа та її найближчі співробітники й усі члени комітету не змарнували ні хвилини, щоб концерт „Євшану" був тріюмфом доброї справи, щоб він допоміг завершити велике діло — побудову Українського Наукового Центру в Гарварді.

До цього комітету належав невеликий гурт ентузіястів ФКУ, людей різних організацій, різного віку, різних еміґрацій — старої і новішої, різних партійних угрупувань і безпартійних, але пов'язаних однією думкою — допомогти завершити велике діло, закріпити катедри українознавства на Гарвардському університеті. Ось ці люди: Ольга Дужа — голова комітету влаштування концерту і члени комітету: Анастазія і Йосип Біловуси, Адріян Блюй, Марта Віхорек, Гумецька Ася, Джуль Ірина, Дотсон Іван, Зарицька Маруся, Запорожець Емілія, Захарків Остап, Зелена Ірина, Іванюш Софія, Когут Тарас, Колодчин Василь, Конопада Ярослав, Кунинська Надія, Лаврин Микола, Легета Микола, Кривий Ярослав, Маринюк Андрій, д-р Миґаль Володимир, Михалович Мирося, Онищук Дженет, Панчак Іван, Пелех Анна, Пісецька Дарія, Ровенчук Іван і Марія, Рожак Ілько, Рогатинський Петро, Стефанюк Роман, Федорак Богдан, Юрків Юрко, Юзич Христина, Ромах Ярослав і Козак Марія.

Вже сама праця комітету, зустрічі й розмови з різними громадянами, дискусії на теми потреби й конечности наукового центру в Гарварді, відбивання слушних та уявних закидів — це все витворювало в нашому місті культурну атмосферу, яка злагіднювала групові непорозуміння, рівняла несуттєві розходження, зм'ягчувала затверділе патріотичне сумління наших громадян і робила їх більше склонними щедро пожертвувати на розбудову огнища української науки.

Комітет працював тяжко і вперто. Серед усіх членів цього гурту треба окремо вирізнити голову Ольгу Дужу, Дженет Онищук і Анастазію та Йосипа Біловусів.

Праця комітету закінчилася на наші умовини — великим успіхом. Комітет зібрав від спонзорів концерту та від жертводавців на ФКУ з цієї нагоди 34 тисячі долярів. Коли додати до цього ще дохід із самого концерту 1,500 дол. — то з концерту „Євшан" в Детройті прийде до каси ФКУ рівно 35,500 долярів. Це тільки з однієї цієї імпрези. А скільки детройтська громада зложила раніше? Скільки жертвували детройтці індивідуально?

При нагоді цього концерту ми спопуляризували справу ФКУ серед ширших кругів не-українців, ми вийшли з наших тісних домівок і показали нашим співгромадянам американцям, що ми робимо, щоб розвивалась наша українська наука тут, бо дома, в нашій Батьківщині, вона не може вільно рости, вона в затиску „найдемократичнішої" червоної Росії.

На самому концерті виступав із словом привіту від президента Ніксона його особистий висланник Кенет Кітінґ, кол. сенатор із стейту Ню Йорк, а тепер активний дипломат. Він висловив подив до завзяття українців у ЗСА, які з малих пожертв, у багатьох випадках менших ніж сто долярів, взялися будувати велике культурне діло — Центр Українських Студій у Гарварді.

Промова Кеннета Кітінґа і сенатора Роберта Ґріффіна виказали, що українську проблематику знають американські державні й політичні діячі, але ми нашою оспалістю та зовсім малим зацікавленням загальноамериканськими справами не даємо їм змоги про це говорити та не зобов'язуємо їх нашою активністю помагати нам у наших життьових національних акціях.

Про виступ „Євшану" та про намагання українців створити власними силами Центр Українських Студій у Гарварді довідалася не вперше південно-східня частина Мичиґену з місцевої преси чи то в формі передконцертової реклями, чи із звідомлень із пресової конференції, що її влаштував комітет безпосередньо перед концертом. У пресовій конференції брали участь кореспонденти двох найбільших щоденників Детройту й три телевізійні канали.

Організацією пресової конференції зайнявся член комітету і голова Відділу УККА Богдан Федорак.

Збірка фондів на ФКУ, ознайомлення наших співгромадян-американців із нашою культурною проблематикою і врешті на високому мистецькому рівні концерт української пісні, танку і мистецького слова, виконаний силами української патріотичної молоді — це елементи, що перемінили концерт „Євшану" в Детройті на свято української культури.

Певно, в ході підготови і в часі самого концерту були деякі недотягнення. Дехто картає організаторів за те, що не піднесено виконавцям квітів та не подякувано їм. Є ж бо в Детройті красномовні промовці? Пропущено в виказах жертводавців декілька прізвищ, пропущено кількох членів комітету в списках, що були долучені до програмки.

Це все правда, але злої волі не було. Тільки поспіх, перевтома, наші побутові труднощі. А також оправдані причини. Виконавці не бажали собі ні квітів, ні промов. Просили радше збільшити наш даток на ФКУ. Список членів комітету в повному складі поміщений у цьому дописі, а докладні і перевірені списки жертводавців будуть поміщувані в українській пресі, в місцевих бюлетенях.

Детройтська громада розуміє вагу ФКУ, жертвує щедро і дякує „Євшанові" за чудовий концерт.

П. Рогатинський

Похорони о. Михайла Кравчука в Нюарку

24-го вересня ц. р. помер після довгої і важкої хвороби о. Михайло Кравчук, один із найстарших українських громадян в Нюарку на 83-му році трудолюбивого життя, народженець села Довга Войнилівська, кол. учитель української гімназії в Долині, кол. капелян Українських Січових стрільців і УГА, кол. сотрудник в Соборі св. Юрія у Львові, парох української католицької церкви у Водниках, в Черчу і на еміґрації, член НТШ і інших установ, залишаючи численну родину і друзів однолітків, відомих діячів, науковців і заслужених громадян, згаданих в некрологах.

Триденні релігійні обряди почались панахидою 25 вересня ц. р. в похоронному заведенні Литвина, відправленою трьома отцями під проводом місцевого пароха І. Малюги, при співі імпровізованого чол. хору під керівництвом М. Добоша. Над домовиною попрощав Покійного, його друг-юнак зі студентських часів спільного побуту в рр. 1914 - 1915 в академічному Т-ві „Січ" у Відні — д-р Осип Утриско. Після перенесу тлінних останків Покійного з похоронного заведення до церкви св. І. Христителя в Нюарку у вівторок 26 вересня відбувся священний Парастас при відправі і відспіванню міш. хору під управою М. Добоша. Опісля в середу 27 вересня відбулась похоронна Служба Божа в церкві св. І. Христителя в год. 10-ій ранку теж при співі церковного хору. Під час Служби Божої відправленої трьома отцями виголосив о. І. Малюга проповідь про Покійного і його діла.

Опісля велика валка, поверх сотні авт, відпровадила о. М. Кравчука на православний цвинтар у Бавнд Бруку, де вже над могилою ждали численні католицькі як теж і православні миряни. Після панахиди відправленої католицькими священиками попрощав Покійного член Управи Відділу ОбВУА і старшина УГА, проф. І. Зелик, кинувши грудку землі з України на труну.

Після похоронних обрядів коло 100 осіб зійшлись в домі біля цвинтарної каплиці на поминках і тут при столах взяли участь у тризні. Поминки відкрив молитвою о. Яремак і там промовляли: М. Островерха, старшина УСС-ів і УГА, де Покійний під час війни був капеляном, редактор С. Конрад, гром. Гр. Бура, односельчанин о. М. Кравчука зі села Довга Войнилівська. Закінчив прощальним словом член Відділу ОбВУА з Нюарку Юрій Кігічак. Усі промовці передали опечаленій родині Покійного найщиріші вислови співчуття. Поминки закінчив молитвою о. парох І. Малюга, заінтонувавши релігійну пісню, яку підхопили приявні. З рамени рідні Покійного Всеволод Будний подякував усім учасникам похорону і поминок за численну участь. Зібрано поважну жертву на Фонд Церкви в Потребі, яка буде проголошена в пресі.

О. У.

Концерт О. Бринь і Р. Зґодави

25 травня 1972 в Карнеґі Рісайтел Гол в Ню Йорку відбувся концерт Оксани Бринь, сопрано, і Ричарда Зґодави, пяніста. Хоча будний день, наша і американська публіка з'явилася численно.

Наша спільнота з Ню Йорку і околиці часто читала про численні концерти О. Бринь, яка стало живе в Міннеаполісі і досі не мала нагоди виступити перед ширшою публікою в Ню Йорку. В цьому концерті, як акомпаньятор і соліст, брав участь Ричард Зґодава, знаний пяніст з Міннеаполісу.

Програма складалася з вокальних і інструментальних творів різних стилів. О. Бринь співала арії і пісні шістьма мовами. Вже в арії з „Гальки" Монюшки наша співачка заволоділа публікою, з якою зразу нав'язала безпосередній контакт. Небуденної краси і об'єму, вирівняне у всіх висотах сопрано несло повне свіже звучання довкола й викликувало захоплення і подив у приявних. О. Бринь передавала почування залюбленої і заведеної Гальки, які відбилися в душах слухачів чуттьовим піднесенням.

В арії з „Русалки" Дворжака співачка вжилася в романтично-фантастичний світ композитора, якого багата мелодика походить з танечних і пісенних джерел чеського народу. О. Бринь схопила атмосферу таємничого, надприродного.

В арії з опери „Жан д'Арк" Чайковського вона надала своєму голосові меццо-сопранової темнішої закраски, щоб цим підкреслити безвихідність положення засудженої на смерть.

Яскравим контрастом до цих пісень була арія з опери „Назар Стодоля" Данкевича, в якій О. Бринь зуміла перенестися у веселий настрій. Вітальні, життєрадісні вигуки були виконані з технічною легкістю і прецизністю.

Відтак виступив соліст, пяніст Ричард Зґодава, який вже як акомпаньятор виявив себе субтельним музиком і інтеліґентним співучасником співачки, який зумів відчути і підкреслити інтенції композиторів та виконавчі задуми співачки й надати їм подих власної особовости. Він одуховлено виконав прелюдію, хорал і фуґу Цезара Франка і відтворив живо поетично-містичні картини релігійного світу модерної людини. Рідко трапляється, щоб пяніст був у такому тісному контакті з композитором, щоб, мов загіпнотизований, вмів так пластично передати контемпляцію чи екстазу. Свідомо, оминаючи поверховно віртуозного блиску, він надавав глибини кожному звукові, кожній фразі, які пов'язав у величаву цілість, сперту на природно розбудованих кульмінаційних пунктах.

І знову виступила О. Бринь, щоб в арії з опери „Юлій Цезар" Гендля виявити окрім краси голосу і тонкого динамічного тінювання також почуття барокового стилю.

Безмежним сумом і тугою повіяло з арії „Сестра Анджеліка" Пуччіні, в якій О. Бринь перенесла на публіку ніжні, витончені почування і глибокі драматичні пориви.

Після павзи Р. Зґодава відограв три п'єси американського композитора романтично-віртуозного напряму Л. М. Ґотшалька. Ці твори прозвучали легко й елеґантно. Пяніст відтворив живо пульсуючий пікантний ритм, надав Кантилені м'якого удару і пристосував до цих п'єс — бажану віртуозну верву.

У знаних піснях українських композиторів Штогаренка, Грудина, Пащенка, Кос-Анатольського і Китастого — О. Бринь схопила і передала публіці ту несхопиму духовість, що випливає з поетичної краси наших народних пісень, з яких вищезгадані композитори черпали своє надхнення. Гнучкість голосу співачки, її вичуття і знання певних музичних і технічних засад, спертих на вікових виконавчих традиціях українських народних пісень, — ставлять нашу мисткиню на одне із перших місць в нашому співацькому колі.

Справжня духова культура, винімкової краси голос і висока вокальна техніка, — гармонійно поєднуються у нашої співачки. Це варто б узяти під увагу нашим численним організаціям, які не все мають добру руку у виборі солістів, коли йдеться про показ нашої культури перед американцями.

Нам довелось почути серед публіки такі вислови: „Ті наші люде зі Східньої України мають особливий талант. Там чується розмах широких степів". Або: „Нам треба більше концертів на такому мистецькому рівні".

Щоб доповнити духовий образ особовости О. Бринь, треба згадати її активну участь в організації „Музичних Вістей", її публіцистичні статті на музичні теми і її музичну працю зі студентами на університеті в Міннеаполісі, якого вона є шанованим, пошукуваним педагогом.

Дарія Гординська-Каранович

ДО УВАГИ СТАНИСЛАВІВСЬКИМ ЗЕМЛЯКАМ

Повідомлення Центрального Комітету Станиславщини

Відповідаючи на численні запити в справі „Альманаха Станиславської Землі", зокремма ж у зв'язку з тим, що видання його непередбачено запізнилося, Центральний Комітет Станиславщини подає до відома усіх Земляків й усіх зацікавлених у появі цього збірника про Станиславів і Станиславівщину Громадян, що праця нат приготуванням зібраних статтейних й ілюстраційних матеріялів завершується і що вже дві третіх усіх матеріялів переслані до друкарні, яка почала вже їх склад. Є всі підстави очікувати, що в половині 1973 р. наш Альманах появиться великою, 1 000-сторінковою книгою з багатим документальним й оригінальним змістом і з понад 400 ілюстраціями.

Головною причиною продовження у праці над зредагуванням Альманаха Станиславівської Землі була конечність не тільки доповнення й поновного опрацювання більшости зібраних матеріялів, але й здобуття нових, щоб цей збірник відповідав своїй меті: бути справжньою історією — по змозі якнайповнішою картиною славної історії Станиславова і Станиславівщини і зокрема, щоб він був нашою українською відповіддю на спрепаровану советськими пропаґандистами „історію" нашої землі, що її подано читачам в Україні і поза Україною у вигляді виданої в Києві 1971 року в серії „Історія міст і сіл УРСР" монографії п. н. „Івано-Франківська область".

Якою пофальшованою а то й спотвореною вийшла в цій „монографії" історія української Станиславщини, може переконатися кожен, кому попало чи попаде до рук це совєтське видання.

Про українське національне відродження 19-го і початку 20-го сторіч, що завершилося визвольними змаганнями 1918 - 1921 років, про Станиславів, як столицю Західньо-Української Народної Республіки — немає ніже одного абзацу, а якщо і є якісь згадки, то тільки для заперечення, наклепу і знеславлення. Про українську Церкву, патріотичні священики якої були подвижниками відродження й закріплення національної свідомости українських міст і сіл Станиславівщини — в київській „Івано-Франківській області" немає ніже слова, так, як би вони взагалі не існували. В численних довідках про окремі місцевості немає і згадки про всі парохії і церкви, що довгими десятиріччями були осередками їхнього життя. Промовчаний цілком у цьому виданні широкий культурно-освітній рух, що охоплював великою мережею читалень і бібліотек „Просвіти" і кружків Рідної Школи усю Станиславівщину, не тільки кожне місто, передмістя чи й село, але й навіть невеличкі присілки. Викреслено з історії Станиславівщини усю багату на ініціятиву й успіхи діяльність української кооперації, купецтва і промислу, не згадано ні словом в цьому київському виданні про десятки українських газет і журналів, що виходили у Станиславові, хоч і є там згадки про польські чи жидівські періодичні видання, навіть не комуністичні. Майже в кожній, поданій у цій монографії довідці про таку чи іншу місцевість виведені події й люди із фіктивної активности членів КПЗУ чи й польських комуністів, про яких ніхто в цих селах і містах не чув і не знав.

Усе це вимагає відповіді — не голословної, не буфонадної, але ж речевої, удокументованої відповідними джерельними матеріялами, оглядами, даними. Цією відповіддю буде наша Станиславівська Книга — наш „Альманах Станиславівської Землі". Широко й основно буде висвітлена в ній не тільки передісторія й загальна історія цієї землі, а й такі періоди як будівництво українського державного життя у Станиславівщині, героїчна боротьба Української Повстанської Армії, історія українського шкільництва, просвітного і політичного руху, активности українських професіоналістів в різних ділянках суспільного життя. В окремих статтях буде подана правдива історія міст і сіл Станиславівщини. У бібліографіях і спогадах будуть пригадані провідні національні і громадські діячі Станиславівської Землі, а не ті, що зраджували українську справу, вислуговуючись московським аґентурам.

Авторами праць і статтей в „Альманаху Станиславівської Землі" є відомі українські науковці — історики, географи, природознавці, мовознавці, мистецтвознавці і літературознавці, як також видатні станиславівські діячі з різних ділянок суспільного й культурного життя, учасники й очевидці політичного, культурно-освітнього й господарського розвитку Станиславівщини, зокрема ж у двадцятих, тридцятих і сорокових роках цього сторіччя.

Центральний Комітет Станиславівщини переконаний, що в його завданні дати достойну й вичерпну відповідь советським пропаґандистам із „Івано-Франківської області" у вигляді добре зредагованого й виданого Альманаха Станиславівської Землі допоможуть йому свідомі справи патріотичні станиславівські Земляки своїми дотаціями й пожертвами на фонд видання нашої книги, на достойне станиславівського імени її оформлення. Тому ж і звертається Комітет до всіх тих, кому важлива й дорога справа видання „Альманаха Станиславівської Землі" із закликом надсилати свої пожертви і передплати на Альманах, що — в об'ємі однієї тисячі сторінок із понад 400 ілюстраціями з українського життя Станиславівщини і в твердій полотняній оправі — коштуватиме тільки 25 долярів. Список жертводавців, які складуть на видання книги по 100 чи більше долярів, буде надрукований в Альманаху.

За Центральний Комітет Станиславівщини:
Богдан Катамай
голова
Лідія Гладка
секретар
Осипа Грабовенська
касир

У справах, зв'язаних з Альманахом просимо звертатися на адреси: редакційних — Prof. Osyp Levitsky, 4533 S. Monroe St. Dort Wayne, Ind. 46806; грошових — Mrs. Osypa Hrabowensky, 5018 North 11th Street, Philadelphia, Pa. 19141; загальних — Mrs. Lydia Hladky, 148 College Plaee, South Orange, N. J. 07079.

НАГЛА І НЕВІДКЛАДНА СПРАВА — УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ! НА ВСТАНОВЛЕННЯ ТРЬОХ КАТЕДР ПОТРІБНО $1,800,000.00; ДОСІ ВПЛИНУЛО — $1,312,339.25; ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ $487,660.75

З МІСЬКОЇ ТЮРМИ В НЮ ЙОРКУ утекли семеро злочинців, між ними й дуже небезпечний вбивця Ентоні Вайт, який стріляв по поліцаях. В'язні перепиляли ґрати принесеними в якійсь передачі з волі пилочками. Покищо поліція не зловила жадного втікача.

УРЯДОВА КОМІСІЯ ЦІН ДОЗВОЛИЛА трьом великим харчовим компаніям підвищити ціни на різні товари від 1-го до 7 відсотків. Товари подорожчають у магазинах фірм „Куртіс - Бирнс", „Консолидейтед Фуд" і „Стаклі Ван Кемп".

НЮ-ЙОРКСЬКА ПОЛІЦІЯ ОБВИНУВАТИЛА шість компаній вантажних авт, що вони якоюсь мірою пов'язані із злочинним підземним світом, який, можливо, контролює їхні прибутки.

„ЗНИКЛИ ПОРОШКИ"

Під таким наголовком „Правда" з 28 жовтня помістила вістку якогось Г. Дуріхіна з Києва, що „у Києві не знайдеш навіть удень із вогнем порошків до прання". Автор замітки запитує „міністерство хемічної промисловости УССР, які стихійні нещастя не дозволяють йому продукувати порошки для прання білизни в потрібній для населення кількості"?

В липні 1973 відбудеться Надзвичайний Собор УАПЦ...

ва управи парафії св. Симона. Під час бенкету промовляли: Владика Константин, голова Наукового Т-ва ім. Шевченка проф. В. Кубійович, голова Ради Бібліотеки С. Петлюри проф. П. Шумовський, прот. П. Попіль від вояків Армії УНР, прот. Є. Омельченко, інж. О. Коваленко, ред. М. Ковальський, д-р М. Митрович та прот. Г. Брендзау.

Подякувавши за привіти і зворушливі побажання, Владика Мстислав поділився з присутніми його розумінням сьогоднішньої ситуації в Україні та тих обов'язків, що їх та ситуація поклала на українців у вільному світі. Висновки з промови доповіді Владики були наскрізь оптимістичні й захоплюючі, за що й подякував йому інж. Маслов від імени всіх присутніх.

30 жовтня Владика Мстислав охристив донечку голови Українського Академічного Т-ва д-ра А. Вирсти та відвідав кілька бібліотек, обдаровуючи їх книгою-альбомом „Книжковий знак шестидесятників". 31 жовтня Владики Мстислав і Константин помолилися над могилою Головного Отамана Військ УНР Симона Петлюри, а в середу 1 листопада відлетіли до Ню Йорку, де на летовищі очікували їх Владика Архиєпископ Марко та члени Консисторії УПЦ в ЗСА, на чолі з головою Консисторії протопресвітером А. Селепиною і прот. М. Земляченком.

УНСОЮЗ ЗАПОВІДАЄ СПЕЦІЯЛЬНИЙ „ТИЖДЕНЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ"

(Закінчення з 1-ої стор.)

— для людини на своєму 25 році життя може придбати життьове забезпечення в сумі $25,000 за такою мінімальною оплатою, як $12.50 місячно, з тим, що за доплатою $2.00 це забезпечення збільшується до імпозантної суми 50,000 долярів в разі смерти внаслідок нещасливого випадку. Цей забезпеченевий плян є необхідним передовсім для одружених та тих, які мають намір швидко подружитися й закласти родину й не бажають, щоб вона хочби один день була без належного забезпечення. Це тим важливіше, що з кожним роком страшенно збільшується кількість нещасливих випадків. В 1971 році від самих автових випадків згинуло понад 60,000 осіб, передовсім молоді. А для старших УНСоюз має великий вибір окремо для них призначених грамот. Треба сподіватися, що детройтська громада скористає з цієї досі небувалої в неї приявности ряду найкращих знавців забезпеченевого діла УНСоюзу, щоб здобути пораду, як найбільш доцільно забезпечитися, враз з цілою родиною, та ще перед закінченням цього року таке забезпечення придбати. Моттом цього „Тижня Забезпечення" в Детройті буде: „Забезпечіться і будьте безпечні"! Відвідини та зустріч із згаданими фахівцями можна також замовляти телефоном, зголошуючись до Української Кредитівки на число: 843-5411.

Концерт поліфонічних творів українських композиторів у Філядельфії

Ще одним доказом уваги і любови до рідної, української музики учителів і учнів Українського Музичного Інституту був Концерт Поліфонічних Творів українських композиторів 15 жовтня у Філядельфії.

Дванадцятеро учнів нижчих, середніх і вищих курсів кляси фортепіяну Юрія Оранського: Ярослав Булик, Люба Розпутько, Богдан Головецький, Оксана Стеценко, Христя Чижович, Ігор Чижович, Одарка Турченюк, Роксоляна Бойко, Леся Кузьма, Христя Гайдук, Лариса Кривуша, Катря Оранська підготовили поліфонічні (багато-голосні) твори композиторів: Щуровського, Юцевича, Степового, Павлюченка, Гозенпуда, Довженка, Скорульського, Грудина, Тіца, Ревуцького і Зноско-Боровського. Закінчила концерт гостя з Ірвінґтону Ірена Пелех кл. п. Галі Клим виконанням Прелюдії і Фуґи Нижанківського.

Поліфонічний стиль, залюбки вживаний нашими композиторами, звучав природно і правильно в усіх виконавців програми. Перекликувались поодинокі голоси, виходили теми у високих середніх і низьких реґістрах і кожний твір, чи то канон, чи канонічна імітація, чи фуґетти, інвенції та прелюдії і фуґи дали змогу слухачам почути і зрозуміти багатість і досконалість безсмертної поліфонічної музики, якої найбільшим майстром був Йоган Себастіян Бах.

За цей гарний, тематичний вечір, що був першим у Ювілейному Році УМІ, належиться велике признання Юрієві Оранському — за зразкову підготову своєї кляси та за цікаві завваження до програми.

Концерт буде повторений в суботу, — 4-го листопада о год. 6-ій вечора в залі Літературно - Мистецького Клюбу 149 — Друга Евеню в Ню Йорку.

До Українського Громадянства!

СТАРАННЯМ

КРАЙОВОЇ УПРАВИ Т-ВА УКРАЇНСЬКОЇ СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ (ТУСМ) ім. МИКОЛИ МІХНОВСЬКОГО в ЗСА

— відбудеться —

РЯД ДОПОВІДЕЙ

проф. д-ра ІВАНА КОЛЯСКИ

в днях 2-12-го листопада 1972 року

по університетах й українських осередках

Темою доповідей д-ра І. Коляски, відомого педагога й автора, який протягом 2-ох років перебував в Україні і власними очима спостерігав жахливу дійсність русифікації й ґеноциду української культури буде

„ЧИ ПОВОРОТ ДО СТАЛІНІЗМУ В УКРАЇНІ?"

Доповіді д-ра І. Коляски відбудуться в таких місцевостях:

ДЕТРОЙТ — 2-го ЛИСТОПАДА, Wayne State, University Center, Room 583, Lecture will begin at 1 P.M.

Український Народній Дім — „Орлика", 9740 Connant Ave. Початок год. 7 веч.

ЧИКАҐО (Північ) — 3-го ЛИСТОПАДА, University of Illinois C.C.C., Chicago Circle Center, Room 605,, lecture will begin at 1 P.M.

Дім Осередку СУМА ім. М. Павлушкова, 2457 W. Chicago Ave. Початок год. 8-ма вечора.

ЧИКАҐО (Далекий Південь) — 4-го ЛИСТОПАДА, Дім Осередку СУМА ім. „Крути", 966 E. 93rd Street. Початок год. 7-ма веч.

ПАЛАТАЙН — 5-го ЛИСТОПАДА, заля під церквою парафії Непр. Зачаття Помісної УКЦеркви, 755 S. Benton St. Початок год. 11-та ранку.

МІЛВОКІ — 5-го ЛИСТОПАДА, заля під церквою парафії св. Михаїла, S. 11th & West Washington Sts. Початок 4-та по пол.

University of Wisconsin — Milwaukee — Bolten Hall, lecture will begin at 8 P.M.

МИННЕАПОЛІС — 6-го ЛИСТОПАДА, University of Minnesota, Minneapolis, Coffman Memorial Union, lecture will begin at 12 noon.

Дім Осередку СУМА ім. гет. І. Мазепи, 28 — 2nd St. N.E. Початок год. 7 веч.

ПАРМА-КЛІВЛЕНД — 7-го ЛИСТОПАДА, Cleveland State University, lecture will begin at 12 noon.

Заля школи парафії св. Йосифа, Помісної УКЦеркви, 5720 State Rd. Початок год. 7-ма веч.

ПІТСБУРҐ — 8-го ЛИСТОПАДА, University of Pittsburg, lecture will begin 2 P.M.

Заля під церквою св. Володимира УПЦеркви, S. 18th St. Початок год. 7 веч.

БОФАЛО — 9-го ЛИСТОПАДА, Дім Осередку СУМА ім. Лесі Українки, 562 Genesee St. Початок год. 7-ма веч.

РОЧЕСТЕР — 10-го ЛИСТОПАДА, Fischer College, at 1 P.M.

Дім Осередку СУМА ім. ген. Грицая Перебийноса, 1492 Clifford Avenue. Початок год. 7-ма веч.

НЮ ЙОРК й ОКОЛИЦЯ — 12-го ЛИСТОПАДА, УНДім, 142 — 2nd Avenue. Початок год. 4-та по пол.

Доповіді в англійській мові на університетах подумані як засіб демаскування перед чужинцями московського лихоліття в Україні. Виступи перед нашими громадами відбудуться в українській мові, з евентуальним резюме в англійській мові. У всіх випадках доповідь — дискусійна. Вступ за добровільним датком.

За точнішими інформаціями звертатися на адреси: Крайової Управи або місцевих Осередків Діяльности ТУСМ у ЗСА.

Ukrainian Student Organization of Mykola Michnowsky — TUSM
National Executive Board — USA
P.O. Box 1228, Millwaukee, Wisc. 53201
Tel. (414) 264-5829

Закликаємо всю патріотичну Українську Громаду до масової участи на доповідях д-ра І. Коляски, який добре орієнтується, як насправді представляється життя в Україні під московським окупантом.

Крайова Управа ТУСМ ім. М. Міхновського в ЗСА

Українській Літературно Мистецький Клюб Ню Йорк 149-2 ave

● **З Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють,** що в п'ятницю 3 листопада Теодор Юзьків-Терен промовлятиме там на тему „Як відцвітало літо і чепурилась осінь", ілюструючи доповідь прозірками, що виявлятимуть симфонію осінніх кольорів. Початок о год. 8:30 веч.

Виставка Томи Щепка і Алли Йогансен

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці влаштовує у неділю 5-го листопада ц. р. о год. 1-ій по полудні відкриття виставки картин і графіки Томи Щепка. Маляр народився у Клівленді, там же здобув мистецьку освіту. Від 1954-го року працює у Ню Йорку для реклямових фірм і телевізій, як ілюстратор. Оформлював також багато українських видань.

Природа й українські теми — це точки притягання мистця, хоч не оминула його і абстрактна хвиля.

Одночасно можна буде оглянути кілька олій малярки Алли Йогансен, що приїхала на відвідини батьків з Мюнхену.

Виставка відбуватиметься в галерії ОМУА в Ню Йорку (149 Друга Евеню) до 12-го листопада включно. Час відвідин: субота й неділі — від 1-ої до 8-ої год. веч; будні — від 6-ої до 8-ої год. вечора.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Музей Осередку Української Культури й Освіти одержав допомогу від Національного музею Канади на оплачення двох працівників: куратора музею та куратора зовнішньої музейної роботи. Позиції відкриті з початком грудня.

Кваліфікації для обох позицій: знання українського музейництва, знання історії української культури, зокрема мистецтва, обізнаність з канадійською системою музейництва. Необхідний теж організаційний хист та ініціятива, тому, що музей у стані формування і треба розшукувати й набувати музейні експонати та плянувати працю.

Куратор для зовнішньої музейної роботи мусить тісно співпрацювати з куратором музею; організувати пересувні виставки; нав'язати зв'язки з іншими музеями в Канаді для обміну виставками тощо; організувати й виконувати всю зовнішню роботу, пов'язану з музеєм. Добре знання української та англійської мови необхідне. Постійна праця. Урядова платня на рівні з платнею у Національному музеї.

Зголошення з детальними даними про себе слати на адресу: Ukrainian Cultural and Educational Centre, P. O. Box 722, Winnipeg, Manitoba, Canada, R3C 2K3.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

— вшановує —

54 РОКОВИНИ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ і 30-РІЧЧЯ УПА

в неділю, 5-го листопада 1972 року

о год. 4-ій по пол.
у ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ УНДОМУ
при 96 Фліт вул., Джерзі Ситі, Н. Дж.

В програмі свята: Доповідь — **Д-р Володимир Душник;** Слово про УПА — **Андрій Мицьо;** Гавайська гітара — **В. Осередчук; Тріо Бандуристів і гурток Бандуристів** при УНДомі в Джерзі Ситі під кер. **Марусі Фесьо;** сольоспів; деклямації.

■

О год. 10-ій ранку в Українській Католицькій Церкві

ТОРЖЕСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА
ЗА УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД ТА
ПАНАХИДА
ЗА ПОЛЯГЛИХ У БОРОТЬБІ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 24-го жовтня 1972 року в Товмаччині, Західня Україна, відійшов у Вічність, на 85-му році життя наш Найдорожчий

БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІДО, ВУЙКО і СТРИЙКО

бл. п.
МИХАЙЛО РИНДИЧ

Горем прибиті:

СИН, РОДИНА в ЗСА, Канаді і в Україні

Увага! ПАСЕЙК й ОКОЛИЦЯ! Увага!

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ і ПЛАСТПРИЯТ в ПАСЕЙКУ, Н. Дж.

— влаштовують —

в суботу, 11-го листопада 1972 року, о год. 8-ій вечора
в ПРИМІЩЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ, 240 Hope Avenue

ОСІННЮ ЗАПУСНУ ЗАБАВУ

на яку запрошують все Українське Громадянство Пасейку й околиці.

Грає оркестра В. ГІРНЯКА — Буфет в заряді ВП. ПАНЬ ПЛАСТПРИЯТУ

Вступ: дорослі — $4.00; молодь — $1.50

Вступайте в члени УНСоюзу!

СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ім. В. ЛИПИНСЬКОГО У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

закінчує

ДНЯ 10-го ЛИСТОПАДА 1972 ПРОДАЖУ КВИТКІВ НА ВИГРАШ 23-х КАРТИН УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ. ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИДАННЯ ІНСТИТУТУ. Поіменний список мистців-жертводавців, подяка за їхню жертвенність, час і місце виграшу будуть подані до відома незабаром. Покищо подається

до відома, що

ТІЛЬКИ ТІ КВИТКИ БУДУТЬ У ЖЕРЕБКУВАННІ, ЯКІ БУЛИ ЗАКУПЛЕНІ І ПОВЕРНЕНІ ІНІЦІЯТОРАМ ВИГРАШУ ДО ДНЯ 10-го ЛИСТОПАДА 1972 Р., ТА ЯКІ БУДУТЬ У ЕВІДЕНЦІЇ КАСИРА СХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ.

В ШОСТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої, Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ

бл. п.
ОЛЕНИ з ЯНОВИЧІВ ГУБЧАК

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в THUNDER BAY, в церкві ПРЕОБРАЖЕННЯ ГНІХр, дня 5-го ЛИСТОПАДА ц. р.;
в ЧИКАҐО, в церкві СВВ. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ, дня 10-го ЛИСТОПАДА ц. р.

Про молитви за Спокій Душі Покійної просить залишена в смутку

РОДИНА

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА:
Валя Калин
Іванна Кононів
Степан Магмет
Муз. провід: проф. Б. Базаля
Співоче тріо юначок під керівн. П. Длябоги
Оформл. сцени: Ф. Луцишин

НЮАРК - ІРВІНҐТОН й ОКОЛИЦЯ!

Український Народний Дім

запрошує на

АНДРІЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

9-го грудня 1972
год. 8-ма вечора
в УНДомі
140 Prospect Avenue
IRVINGTON, N. J.
Вступ: $2.00
Виграш — 10-та веч.
Вступ вільний

Оркестра — **МРІЯ**
Заля
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
140 Prospect Ave., Irvington, N.J.

ОСЕРЕДОК СУМА в НЮАРКУ, Н. Дж. запрошує на

ВЕЛИКІ ОСІННІ ВЕЧЕРНИЦІ
в суботу, 11-го листопада 1972 року

Місця при столиках проситься своєчасно замовляти особисто в **Домівці Осередку** або телефонічно **372-9856,** кожного дня від 7-10 вечора.

УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА ВЧИТЬ ВАШУ ДИТИНУ ЩЕ ОДНІЄЇ МОВИ.

ДІВОЧИЙ ХОР
ЄВШАН ЗІЛЛЯ
БОРИС САДОВСЬКИЙ

ЕКРАН

МУЗИЧНА АРАНЖЕРКА
ОРКЕСТРА
МИХАЙЛО КОЗЮПА

СВІТЛОВІ ЕФЕКТИ

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ
КИЇВ
РОМАН СТРОЦЬКИЙ

Увага! Увага!

NEW ENGLAND STATES
— Connecticut, Massachussets, R. I. —

КОНЦЕРТ

ГАРТФОРД - NEW BRITAIN

Неділя, 12-го листопада 1972 р.

год. 3-тя по полудні

Central Connecticut State College
— WELTE HALL —
Wells Street, New Britain, Connecticut

Квитки прошу замовляти в місцевих представників ФКУ або листовно від:
Mr. A. Pryshlak, 301 Pinelane, Weatherafield, Conn. 07109
Info: (203) 568-2717
ДОЇЗД: з Berlin Tpk. (Rt. 15) взяти Rt. 175 West і їхати 3 милі до Wells Street. Паркування авт коло "Student Center".

УКРАЇНСЬКИЙ МИСТЕЦЬКИЙ АНСАМБЛЬ

ЄВШАН

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ „ФАЗА II"

ЧИСТИЙ ДОХІД З ТУРНЕ ПРИЗНАЧЕНИЙ НА
ГАРВАРДСЬКИЙ ЦЕНТР УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ

НЮ ЙОКР — 10-го грудня 1972 року

Увага! Увага!

БАЛТИМОР — ФІЛЯДЕЛЬФІЯ — ВАШИНҐТОН

КОНЦЕРТ

ВІЛЬМИНҐТОН

Субота, 18-го листопада 1972 р.

год. 8:00 вечора

Mount Pleasant High School
Washington St., Ext. and Marsh Rd., Wilmington, Del.

Квитки можна набути: Bag & Baggage Inc., 228 W. 9th Street, Wilmington; Orion — Import-Export Co., 4925 Old York Road, Philadelphia; Kyj's Bakery, 2702 W. 3rd St., Chester, Pa.
або листовно від:
Mrs. L. Harwanko, 1306 W. 9th St., Wilmington, Lel., 19806
Info: (802) 658-6851

Посвячення нової церкви св. Константина в Міннеаполісі, Мінн.

У поемі „Панські жарти" змальовав І. Франко велику радість нашого народу в Галичині під час першого Великодня після скасування панщини. У словах „А дзвони дзвонять, не стають"... і видно ту радість. Так само залунали і дзвони на нашій новій церкві св. Константина в неділю вранці 22-го жовтня ц.р., коли наша парохія українсько - католицької церкви св. Константина рушила в напрямі входу до нової церкви, де Преосвященний Ярослав Габро з численними священиками посвятив нову церкву, приходство та приміщення на музей. Наша радість велика, бо парохія св. Константина, під проводом свого, щиро відданого працівника о. шамб. д-ра Ст. Кнапа, здобулася на велике діло, на нову церкву, якої цілковите викінчення коштуватиме около одного мільйона. Сама церква предста вляється дуже величаво. Окрасою церкви є іконостас, вірна копія іконостасу в Соборі св. Софії в Римі. Малювання церкви вже започаткував маляр Михайло Дмитренко.

Службу Божу правив Преосвященний в сослуженні численних священиків. Проповіді виголосили оо: о. ігумен І. Лотоцький та о. К. Бердар. Обі проповіді висловлювали признання нашому пароховi та всім членам парохії.

Преосвященний уділив благословення усім вірним та висловив щирі побажання з приводу збудування величавого храму.

До св. Причастя приступило дуже багато людей. Опісля у залі під школою відбувся бенкет, його розпоча то молитвою і псалмом, у виконанні церковного хору під проводом інж. Є. Карп'яка. Голова бенкету д-р М. Козак відкрив бенкет. Господар бенкету інж. Р. Смулка представив о. д-ра В. Гавліча, який знову представив багатьох гостей за почесним столом. У товаристві Преосвященного були о.о. шамбеляни Ст. Кнап, і о. д-р Гавліч, о. Корчинський, о. Греськів, о. Прокопович, о. Федушак, о. Білинський, о. ігум. Лотоцький, о. Бутринський, о. Жидан, о. Гітті, о. Педельський, о. Бердар, владу стейтову заступав головний прокуратор Ворен Спанавс, а з цивільної нашої братії д-ри: Козак, Дорощак, та інж. Р. Смулка. Відтак із промовами - привітами виступали: д-р Дорощак від парохії та організацій, о. митрат Ст. Тиханський від духовенства, о. К. Бердар від „Провидіння", п. Спанавс від стейту, о. Гітті з церкви св. Марона. Преосвященний ще раз висловив своє захоплення нашою церквою щиро гратулюючи нашому пароховi за його добрий провід, а парохіянам за їхню жертвенність.

Вкінці о. шамб. д-р Кнап подякував Преосвященному і численним жертводавцям та гостям.

Василь Пакуляк

Кількість управнених до голосування збільшилася на 13 мільйонів

Вашингтон. — Представники „Ню Йорк Таймсу", вивчивши загальні висліди реєстрації управнених до голосування, прийшли до висновку, що в цьогорічних виборах могтимуть брати участь понад 94.5 мільйона американських громадян, круглo на 13 мільйонів осіб більше, чим у 1968 році. Аналіза виявила також, що у виборах 7-го листопада візьме участь значно більша кількість американців, управнених до голосування, чим у попередніх виборах, в яких голосували тільки 68.1 відсотка всіх управнених. Між тепер зареєстрованими є досить багато зовсім молодих виборців. Однак, виявилося, що майже одна третина всіх управнених голосувати не будуть брати участи у цих виборах: круглo 44 мільйони потенційних виборців або взагалі не зареєструвались, або ж зареєструвалися з такими хибами, що їхні голоси були б не дійсними. Сенатор Джордж Мекговерн намагається якнайкраще використати наслідок зміни в Конституції, у висліді чого управненим до голосування стали також цілком молоді люди, від 18 років життя і вище. На його передвиборчих зборах та мітингах переважають саме такі слухачі-виборці. Також потенційні молоді виборці, віком від 18 до 24 років життя, зареєструвались до участи у виборах приблизно в такому самому відсотковому відношенні, що й їхні батьки: зареєстровано приблизно 80% з-поміж студентів коледжів та університетів, а з-поміж не-студентів тільки яких 55 відсотків молоді.

Уряд у Чіле зрезигнував, президент Алленде формуватиме новий кабінет

Сантіяго. — Всі 15 членів уряду президента - марксиста д-ра Гонзалеса Алленде подалися у відставку, даючи таким шляхом вільну руку президентові для формування кабінету. Урядова криза сталася у висліді тритижневих антиурядових демонстрацій має робітництва та загального неспокою серед населення. Д-р Алленде прийняв резигнацію міністра внутрішніх справ Хайме Сквареза й міністра освіти Анібала Пальми, яких члени Конгресу обвинувачували в порушенні конституції. Ще не відомо, чи президент Алленде погодиться на резигнацію усіх членів кабінету, чи лише деяких. Поширюються вістки, що він хоче запросити до складу уряду нейтрального військовика високої ранги, щоб так тросхи заспокоїти країну й дійти з її 10 мільйонами людей до виборів, визначених на березень 1973-го року. Чілійці мають тоді вибрати 150 членів Палати Представників та від 25 до 50 членів Сенату. Міністри Скварез і Пальма повинні були зрезигнувати, за вимогою виборчого закону, щоб могти знову кандидувати до Конгресу. Радомір Томік, один із провідних діячів опозиційної Християнсько - Демократичної партії, закликає всіх до „демократичної злагоди" до березня наступного року, коли шляхом виборів зможе виявити свою справжню волю чілійський народ. Тим часом, протестуючи проти намагання президента д-ра Алленде соціялізувати економіку країни, продовжують страйкувати багато робітників, шофери тягарових авт, учителі, лікарі, медичні сестри, інженери, адвокати і навіть студенти середніх шкіл. У місті Пуерто Варгас хтось перервав подання електричного струму. У 20 провінціях Чіле, з усіх 25, далі триває сувора поліційна година. Армія вислала танки, які мали очистити один із шляхів, що його забарикадували страйкуючі шофери. Вони розпочали загальний страйк ще 10 жовтня, протестуючи проти урядового пляну створити контрольовану й керовану державою компанію автотранспорту. Маси чілійців реєструються вже для участи у березневих виборах.

Помер видатний американський поет Езра Павнд

Венеція. — У шпиталі у Венеції помер 1 листопада ц. р. на 87 році життя один із найвидатніших сучасних американських поетів, Езра Павнд. Поет, прозаїк, критик, перекладач, учений, Езра Павнд став центром палких атак, коли під час другої світової війни, перебуваючи тоді в Італії, раз-у-раз промовляв у радіо в Римі у користь Муссоліні й Гітлера, таврyючи Америки за її війну проти Німеччини й Італії. Після повернення до Америки в 1945 р. — його оскаржили у зраді, однак судового процесу не було, бо його визнали за умово невідповідального. Більшість свого життя він перевів за кордоном, здебільша в Італії та Англії, інколи бідуючи. Мав великий вплив на творчість багатьох видатних поетів і письменників. Звільнений у 1958 році з дому для умово хворих внаслідку старань групи письменників з Робертом Фростом у проводі. Езра Павнд переїхав на добровільне вигнання до Італії, де проживав до своєї смерті. Деякі твори Езра Павнда появилися в українському перекладі Ігоря Костецького в збірці „Поезії", а на „проти" власне з політичних причин. Коли він вернувся В-ві „На горі".

В організаційній черзі

15-го жовтня ц. р. відбулись Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНС, стейту Ровд Айленд — в парафіяльній домівці української православної церкви у Вунсакеті, Ровд Айленд.

Проголошені своєчасно Збори викликали зацікавлення членів місцевих Відділів вісткою, що в характері делегата від Головного Уряду УНС приїде заступниця головного предсідника УНС Марія Душник.

У приявності біля 30 членів голова Окружного Комітету Іван Данилюк о 3 год. по пол. відкрив Загальні Збори, вітаючи в першій мірі делегатку і взиваючи присутніх повстанням з місць вшанувати пам'ять померлих членів, — св. п. Пуцила, — касира Головного Уряду та св. п. Бардачевського, секретаря місцевого Окружного Комітету. —

Предсідником зборів вибрано д-ра Осипа Коропея, а секретарем п-і Бардалл.

Ішли поодинокі точки денного порядку, як: відчитання протоколу попередніх Загальних Зборів, що його прийнято без змін, дебатовано над звітами та активністю Управи, що здебільшого малa приявитися у придбанні нових членів до УНС. Загально стверджено, що в цій ділянці не багато зроблено, чи згл. зроблене можна звести до мінімуму.

І не так винувата тут Управа як радше специфічні відносини в Окрузі і байдужність середовища включити в орбіту діянь УНС, діянь у напрямі матеріяльного забезпечення та національного духовного наставлення для скріплення нашої національної ідентичности. — Так делегатка, як і всі присутні висказали оптимістичне припущення, що ця байдужність зникне, коли на нашому терені почне працювати новий обласний організатор д-р Снігурович.

Віруючи, що ці припущення стануть дійсністю, присутні з великою увагою заслухалися у доповідь прелегентки, що представила присутнім „всесторонню діяльність „Батька - Союзу" в ділянці матеріяльного добробуту членів шляхом забезпечення, його осяги в культурній, видавничій ділянці, в ділянці виховання молодого покоління курсами українознавства, його будову імпозантного хмарочосу та його матеріяльну допомогу нашим науковим та виховним інституціям чи організаціям.

На пропозицію голови Контрольної комісії Тренилера — уділено абсолюторії дій, у попередньому році, Управі, коли ж приступлено до вибору нової Управи й Контр. комісії, — на внесок п. Кручковського одноголосно затверджено всіх членів Управи й Контр. комісії з минулого року, на місце ж померлого секретаря вибрано секретарем п. Кручковського, а його помічником п. Василика.

Після внесків і запитів вичерпано порядок нарад. Його закінчив предсідник загальних зборів подякою заступниці головного предсідника Марії Душник, що сповнила присутніх оптимізмом, захотивши їх до праці для скріплення та збільшення рядів УНСоюзу.

Д-р Осип Коропей

Український науковець остерігає перед занечищенням штучними матеріялами небесного океану

Київ. — Директор Інституту гігієни і токсикології полімерів та пластичних мас академік Лев Медвідь висловив у доповіді в Києві занепокоєння тим, що щораз більше занечищення атмосфери відпадками штучних матеріялів, якими є всі пластикові матеріяли, полімери, пестициди й ін. витвори хемії. Виступаючи на Всесоюзній нараді „Клінічна патологія та хемічна етіологія", академік звернув увагу слухачів, що „нині біосфера нашої планети містить 15-20 000 штучних хемічних речовин, синтезованих людиною. Вони ввійшли в атмосферу, в ґрунт і в воду. Концентрації цих речовин сьогодні ще не такі значні, щоб загрожували реально здоров'ю людей. Але як впливатимуть штучні матеріяли та пестициди на життя наступних поколінь? До чого призведе хемізація довкілля нього середовища? На ці питання треба переконливо відповісти вже сьогодні", — інформувала „Молодь України" з 26 жовтня. Сказано теж, що на конференції було прочитано багато наукових доповідей та що „вчені узгодили питання координації роботи". В нарадах брали участь науковці з усього Совєтського Союзу. Як видко із повідомлення, в тій важливій ділянці — не тільки плянується розпочати серйозне вивчення проблеми.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „БЕНЕФІКА" С.К., НЮАРК 1 : 0 (0 : 0).

Вудбридж 29-го жовтня — Перші змагання за відкритий чемпіонат ЗСА і Чашу Девара, „Ч. Січ" виграла в стейтовому чвертьфіналі з сильним Португальським клюбом „Бенефіка" який в цьому сезоні виступає в „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліги Ню Джерзі і під сучасну пору в показнику табелі гор, після „Ч. Січі", займає друге місце. Згідно із зайнятими позиціями в Лізі, обидві дружини показали сподівану гарну, швидку і повну емоцій — гру, якою проводив суддя Пітер МекІнтаєр. У першій половині „Січовики" в більшості володіли м'ячем, вели цілою дружиною атаки, які цим разом: Фарміга, Леонів і Ілич закінчували стрілами, примушуючи воротаря „Бенефіки" до частих акцій. У 30-ій хвилині м'яч із сильного і несподіваного стрілу Фарміги, щасливо для гостей, відбився від поперечки воріт Португальців. Безворітний вислід не змінився до закінчення половини.

Образ гри майже не змінився і після перерви. У початковій фазі легку переваrу мали українські футболісти, завдяки чому в 51-ій хвилині Петро Паливода здобув конто для „Ч. Січі" 1:0 з сильного далекого ок. 25-ти метрового стрілу. У дальшому ході змагань гості почали грати значно гостріше, у висліді чого поза відсвистаними, численними фавлями, суддя жовтою карткою попередив двох футболістів з „Бенефіки". Усе ж гості вирівняли ту гру й навіть провели кільна небезпечних контратак, які з трудом злiквідував воротар Лісевич і знаменита дефензива „Ч. Січі", в якій понисувалися: Володимир Каздоба, Степан Касіяненко, Ігор Паньків, Іван і Петро Паливоди та ветеран Тадей Понось. У 80-ій хвилині за руку оборонця гостей суддя признавчив карний стріл, який цим разом невдало виконав капітан дружини І. Паливода, стріливши в руки воротареві Португальців.

В цілості наша дружина заграла свої найкращі змагання сезону, виступивши вреші з кращим складом, в якому однаєче бракувало суспендованих: Лужняка і Ренерея. Після довгої відсутності виступив Петро Ілич, який очевидно маючи зламану руку (в гіпсі) не був вповні ефектовним.

У чергових змаганнях, в цій серії „Ч. Січ" зустріне найсильнішу дружину Америки, якою є актуальний чемпіон країни, німецький клюб Елизабет. У цих змаганнях німці прагнутимуть зревaнжуватися українським футболістам за поразку 4:0, яку їм завдала „Ч. Січ" за чашу Райнгольда і більшу фінансову нагороду. В минулому році в зустрічі за вже згадану чашу Райнгольда „Січовики" перемогли Елизабет — вислідом 2:0.

В наступну неділю „Ч. Січ" має визначені чергові лігові змагання з кол. партнером в Американській Футбольній Лізі — Португальською С.К. з Нюарку, що мали б відбутися на площі Фарчер Гров у Юньйон, Н. Дж. „Чорноморська Січ" — „Бозкурт" С.К. Петерзон 2:3.

Гаківка

„Чорноморська Січ" — Ню Йорк Г. К. 3:0

У чергових товариських змаганнях, що відбулися на арені Дж. Кеннеді в Нюарку, „Ч. Січ" перемогла майбутніх суперників у Лізі, вислідом 3:0. Переможні голи для „Ч. Січі" здобули: Євген Семенюк, Марко Будний і Марко Квін.

Перші мистецькі змагання І дружина в Гаківській Лізі Велі Скейтерс відбуде 3-го листопада, год. 6:45 вечора на арені Кеннеді з дружиною Пассейк Велі. Наступні змагання 9-го листопада, год. 8:45 веч. на арені Кеннеді з Фласрс, 16-го лист. год. 6:45 на арені Кеннеді з Вейн Г.К.

II дружина, що з рамени філії УСТ „Ч. Січ" з м. Мейплвуд виступає в Гаківковій Лізі Юньйон Кавнті, в складі якої виступає кілька змагунів з І дружини, має визначені такі три змагання:

„Ч. Січ" II — Вестфілд Г.К. 7-го лист. год. 8:30 веч. арена Ворінанко Елиз.

„Ч. Січ" II — Вудбридж П.А.Л. 14-го лист. год. 8-ма веч. арена Айронбавнд.

Бридж

Продовжуються мистецтва бриджа „Ч. Січі" 1972/73. В останній сесії звання першунів вечора здобули: інж. Адріян Лапичак і мгр Орест Федаш.

О. Твардовський

ТАРЗАН, Ч. 6837. Наомі розпачає, що не буде Тарзана

Тут ручний радіопарат, що його, згідно з бажанням генерала Ітса маєш ужити, коли потребуватимеш допомоги від спадунів — або, коли тільки побачиш, що торгівці крісами передають крісі членам племени уруру.

Чи ми ніколи не можемо, ти і я, Тарзане, втішатися гарним спокійним тижнем? Аж тільки ти виконаєш одну роботу для генерала Ітса, то він знаходить нову небезпеку для тебе!

Він не винаходить клопотів Африки, Наомі! Якщо ми не зможемо використати підступних нацьковувачів міжплемінних воєн, то всі інші наші зусилля підуть нівець.

Гаразд, Тарзане! Я буду чекати на тебе в Тарзановій клініці — і молитися.

VOTE REPUBLICAN! VOTE REPUBLICAN!

NOW MORE THAN EVER! ТЕПЕР ЯК НІКОЛИ!

WE CALL ON ALL UKRAINIAN AMERICAN VOTERS – REPUBLICANS, DEMOCRATS, CONSERVATIVES, LIBERALS AND INDEPENDENTS – TO SUPPORT REPUBLICAN CANDIDATES ON THE NATIONAL, STATE AND LOCAL LEVELS.

President Richard M. Nixon

Vice President Spiro T. Agnew

LET'S GIVE THEM FOUR MORE YEARS AND A REPUBLICAN CONGRESS TO WORK WITH!

UKRAINIAN AMERICAN REPUBLICAN COMMITTEE OF NEW YORK STATE

LEW A. SOSNOWICH, Chairman of the Board

BOARD OF DIRECTORS:

JOHN CENECKY, Johnson City, Binghamton, N.Y.
WALTER V. CHOPYK, Buffalo, Western, N.Y.
JOHN DEMEY, Kerhonkson, N.Y.
WASYL HRYNIW, Rochester of Monroe County
RUSSELL KOLODY, Troy & Albany, N.Y.
LEW A. SOSNOWICH, Syracuse, Central, N.Y.
WALTER ZAPARANIUK, Utica, N.Y.

THE UKRAINIAN AMERICAN REPUBLICAN CLUB INCORPORATED OF CENTRAL NEW YORK

LEW A. SOSNOWICH, President

THE UKRAINIAN AMERICAN REPUBLICAN COMMITTEE OF WESTERN NEW YORK

WALTER V. CHOPYK, President

UKRAINIAN REPUBLICAN LEAGUE OF ROCHESTER, MONROE COUNTY

WASYL HRYNIW, President

THE UKRAINIAN AMERICAN REPUBLICAN CLUB OF KERHONKSON, NEW YORK

JOHN DEMEY, President

THE UKRAINIAN AMERICAN REPUBLICAN CLUB OF JOHNSON CITY AND BINGHAMTON, NEW YORK

JOHN CENECKY, President

THE UKRAINIAN AMERICAN REPUBLICAN CLUB OF TROY AND ALBANY, NEW YORK

RUSSELL KOLODY, President

THE UKRAINIAN AMERICAN REPUBLICAN CLUB OF UTICA, NEW YORK

WALTER ZAPARANIUK, President

HERITAGE GROUPS FOR THE RE-ELECTION OF THE PRESIDENT

LEW A. SOSNOWICH
Director, Heritage Groups of Upstate New York for the Re-election of the President

BOOSTERS

(MEMBERS OF UKRAINIAN ORGANIZATIONS AND PROMINENT PEOPLE IN THE COMMUNITY)

ROCHESTER, N.Y.

Myron Babiuk
Victor Shepel
Bohdan Lalka
Alex Loy
Michael Lalka
Roman Pavlovych
Peter Bilous
Orest Pavlovych
Nicholas Shewchyn
Andrij Charambura
Laryssa Charambura
Lubomir M. Smigel
Zenon Guran
Phillip D. Bailey
Wasyl Pylyshenko
Wolodymyr Pylyshenko
Irma Pylyshenko
Mykola Lopuchowycz
Jerry Lopuchowycz
Helen Lopuchowycz
Dr. Bohdan Guran
William B. Hussar
Stella Hussar
Russell Schuter
Tanya Schuter
George Schuter
Roman Dombchewsky
Severyn Woloshin
William Popowych
Michael Popowych
Richard Popowych
Anna Swystun
William Paprocki
Alexander Kurman
John Boychuk
Jim Gerega
John Hryniw
Wanda Hryniw
Arnold N. Kowba
Don A. Mutrie
Nicholas Warchola
Michael Wowkowych
John Kirtshej
Michael Ozaruk
Mykola Jejna
Roman Kucil
Myron J. Babiuk
Roman Kuzylak
Myroslaw Blahyj
Michael Rinasz
Adam Czemarnik
Mrs. Adam Czemarnik
Michael Hawrylik
Stephan Tupis
Ivan Pavlichko
Peter Rock
Joe Garbowski
Mike Paduchak
Nicholas Makusij
Julian Laskowycz
John Derkacz
William Hnatiw
Paul Jurkiw
William Prytula
Richard Fesiak
Ivan Koropka
Wasyl Evanciw
Tony Wasala
Charles Rosolowski
William Lytwyn
Charles Sorochty
Helen Sorochty
Stefan Pasternak
Betty Pasternak
Frank Kubarich
Melvin West
Hnat Lopatka
Peter Dick
William Andrushin
Ann Andrushin
Sam Boyko
James Boyko
Michael Boyko
William Boyko
John Nowak
George M. Kucy, Sr.
William Goy
Walter Sweryda
Dmytro Melnyk
Frank Kucey
Richard Swereda
John Kucey
Joseph P. Mendick
John Mendick
William Mendick
Theodore Mendick
Walter Kucy
Joe Sabatowich
William Hnatiw
William Gerega
Mykola Myhowych
Steven Peskor
William Hrynczyczyn
Mykola Baraniak
William Gregorsky
Elijas Kasyianczuk
Pawlo Kucyj
Semen Korolyczyn
Dmytro Gluczko
Charyton Dowhaluk
Ihor Czernecky
Stephen Posick
Snizenko, John
Iwan Chekerylo
Wolodymyr Gulkewycz
Stefan Pryjmak
Wasyl Plutos
John Pawlyk
William Hryniw
Mary Hryniw
Michael P. Spodaryk
Ann Spodaryk

BUFFALO, N.Y.

Andrew Dlakun
Atanas Kobryn
Dr. I. Metil
Wasyl Sharvan
Peter Pucak, Sr.

UTICA, N.Y.

Mr. & Mrs. John Bekerskyj
Mr. & Mrs. Zenon Bodnarczuk
Mr. & Mrs. John Czarnyj
Mr. & Mrs. Michael Drahocz
Mr. & Mrs. Roman Jackiw
Mr. & Mrs. Jerry Jackowskyj
Mr. & Mrs. Michael Kozar
Mr. & Mrs. Bohdan Rabij
Mr. & Mrs. Wasyl Rabarskyj
Mr. & Mrs. Walter Weryczko
Mr. & Mrs. Walter Zaparaniuk

TROY & ALBANY AREA

Russel Kolody
Andry Hoblock
Michel Stansky
Peter Tarnowsky

KERHONKSON, N.Y.

John J. Demey
Mrs. John Demey
Howard Kunzinger
Mrs. Howard Kunzinger
Edward Napolski
Mrs. Edward Napolski
Walter G. Riebling
Mrs. Walter Riebling
Mr. George Wasylciow
Mrs. Anna Wasylciow
Peter R. Zelins
Mrs. Peter Zelins

SYRACUSE, N.Y.

Ellen Bilak, Jr.
John Bilak, Sr.
John Bilak, Jr.
Myron Blahij
Dr. Nicholas Bohatiuk
Peter Bzowycky
Mrs. Wendell Case
Wendell Case
Alex Dydyk
Harry Dynka
Wasyl Fencor
Judge Ormond N. Gale
Mykola Godzak
Dr. Alexander Gudziak
George Hawryshkiw
Nicholas Holl
Peter Holl
Stephen Hnativ
Orest Hrycyk
Stefan Hrycyk
Michael Hrechko
William Husak
Walter Ilczyszyn
Paul Karpyszyn
Zenon Karpyshyn
George G. Kazel
Maria Karpyshyn
Mykola Korolyszyn
Maria Kohut
Slawko Kowal
Ilko Kumanowski
Steven Kulba
Dr. Swiatoslau Klufas
Halia Lew
Dr. Michael Lohaza
John Lischak, Sr.
William Lischak
John Lischak, Jr.
Miss Bernice Lischak
Peter Lucyszyn
John Marziale
Peter Macko
Stanley Masztaler
Zennon Miahkyj
Ilko Myhdal
Mathew Namishia
Michael Nazarenko
Chief John O'Connor
Mrs. John O'Connor
Mykola Pawliw
Olech Pawluk
Wasyl Perun
Ivan Pihuliak
Dr. John Podiuk
Gregory Pikolecky
Jaroslaw Pikolecky
Nadia Pikolecky
John Pindus
Nick Proskurenko
Walter Rewiuk
Michael Ruszczak
Michael Rubycz
Mary Sosnowich
Lawrence Sosnowich
Lew Sosnowich
Slawko Sokernyk
John Shushniak
Rostyslaw Sklonnyj
Nadia Szaran
Andy Sturick
Michael Sturick
Harry Swiencickyj
Jaroslaw Trach
John Voss
Michael Zarichny
Anna Burak
Taras Cencor
Anna Dynka
Michael Fanok
John Hayduke
John Hopaczlo
Maria Holl
Carol Hopaczlo
Anna Hrycyk
Teodore Hrycyk
Bill Husak
D. Ilczyshyn
Wasil Ilczyshyn
Michael Kachmar
Slawka Karpyshyn
Edward Kinsella
John Kurylko
Anna Lucak
Stefan Lucak
Den Martinou
Alex Minko
Michael Serydowych
Olena Sklonnyj
Hellen Sobotka
Roman Szaran
Ann Wiese
Zenon Yewchuk

Платне пол. огол.

Paid pol. adv.